

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥΤ' ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝΟΣ τῷ ΘΑΥΜΑΤΟΤΡΓΟΥ.

Ἡ τὸ πρῶτον μὲν εἰς Φῶς φανεῖσα ἐπὶ τῷ ἀειδίμῳ αὐθέντῳ Ἰωάννῃ
Κωνσταντίνῳ Βασσαράβῃ Βοεβόδα πάσης Οὐγγροβλαχίας· τὸ δεύτερον
δὲ ἐπὶ τῷ ἀειδίμῳ αὐθέντῳ καὶ ἡγεμόνῳ πάσης Οὐγγροβλαχίας,
κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Σκαρλάτῃ Γίκα Βοεβόδα· τὰ νῦν τὸ τρίτον
ἐκδίδεται εἰς τύπον δαπάνῃ καὶ ἀναλώμασι τῷ εὐγενεστάτῳ
ἀρχόντῳ κυρίῳ κυρίῳ

ἸΩΑΝΝΟΥ ΦΛΩΡΕΣΚΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΟΡΝΙΚΟΥ ΤΗΣ ΒΛΑΧΙΑΣ

Προσιθέντων ἐν αὐτῇ, τῶν τροπαρίων τῆς Ὑψώσεως, τῷ Σταυρῷ, τῷ Παρακλητικῷ
Κανόνος τῷ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βησσαρίωνος**, ψαλλομένῳ εἰς πάσαν ἀνάγκη
δανῶν, ἐπηρείας καὶ λοιμῆς, καὶ τῷ **Ἐγκωμίῳ** πρὸς τὸν Ἅγιον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν
τὰ παρὰ τῷ Ἁγίῳ δεχθέντα **δαύματα**.

ΒΙΕΝΝΗ

1797.

ΠΑΡΑ ΜΑΡΚΙΑ ΠΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΜΕΓΑΝ ΒΟΡΝΙΚΟΝ

Κύριον Κύριον

ΙΩΑΝΝΗΝ ΦΛΩΡΕΣΚΟΝ.

Εὐσεβεί Πράττει θυμῷ ὄχ' ἄριστος ἐν πᾶσι
 Βόρνικος Ἰωάννης, καὶ κλυτὸς εὐγενέων,
 Φλωρέσκος Δακίης μέλος· ὅσγ' ἰδίαις τε χορηγίαις
 Τὴν δ' ἑαγ' ἐς τύπων φῶς ἐνὶ πᾶσιν ὄλωσ.
 Ὑμνος ἥπωες ὑφαίνει ἀρχιθύτη Οσίῳ πωες
 Βησσαρίωνι· ἐπεὶ θαύματα ἐκτελέει.
 Τῷ δ' ἅς ὁ Θεῷ ὅπιν εἰδῶς ἐσθλά κέλευθα
 Εὐτυχίης, εἶκω ὄντι πολυκτεάνω.
 Μακρὸν δὴ βίον Ἰγίων, καὶ Μητέρος αὐτῶν
 Καὶ γε ἄληκτον ἄνω, ἱκεσίαις Ἀγίαις.

ΤΩ

ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΑΡΧΟΝΤΙ ΜΕΓΑΛΩ ΒΟΡΝΙΚΩ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΟΒΛΑΧΙΑΣ
 ΚΥΡΙΩ, ΚΥΡΙΩ, ΙΩΑΝΝΗ, ΦΛΩΡΕΣΚΩ, ΤΗΝ ΕΝ ΑΤΙΩ, ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΕΚ
 ΨΥΧΗΣ ΗΜΩΝ ΕΤΧΗΝ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΗΝ ΠΡΟΖΚΥΝΗΣΙΝ:

„Σοφώτατε, Εὐγενέστατε Ἀρχων! Καὶ ὁ Θεὸς ἐκεῖνος εἶκεν Ὁμηρος, διὰ τὰ
 εἶναι τῆς Ἀληθείας τὰ τρόπαια, καὶ ἐκ τῶν τῆς θύραθεν ἐπιμαρτυρούμενα, ὅτι ἄγε Θεὸς
 αἰετὸν ὁμοιον ἐς τὸν ὁμοιον, οἷον, ὅτι τὰ θεῖα τῷ ἐνδέω Τήλω πρέπει νὰ ἀφοσιῶνται.
 Καθ' ὅτι καὶ Χάρις, καὶ Φύσις, εἴτε τὰ πόρρω διὰ τὴν τῆς κινήσεως αἰτίαν (ὅτι ἐν τῷ
 ἀπλῶν καὶ ἀκίνητον) εἴτε τὰ ὀπωσῶν διεσηκότα, εἰς τὸ αὐτὸ φέρονται, καὶ ἐπισυναπτῶσι,
 διὰ τὰ συντάξωσι τέλος πάντων εἰς τὸ κοινὸν κέντρον τῶν ἀγαθῶν· διὰ τῆτο καὶ ὁ Κύ-
 ριος ἡμῶν παραγγέλλει, ἵνα μὴ τὰς Μαργαρίτας τοῖς Κυσι βάλλωμεν, ὅτι ἀνόμοιον. ὡσπερ
 καὶ ἡ κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησία κηρύττει: τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

Αὕτη λοιπὸν εἶναι ἡ αἰτία, ὅπως τὴν παρῶσαν ἱερὰν Ἀκολουθίαν τῷ ἐν ἁγίοις πα-
 τέρσι ἡμῶν Βησσαρίωνι, ἀρχιεπισκόπῳ Λαρίσης τῷ θαυματουργῷ, ἐκφωῶμεν, καὶ ἀφι-
 ερώμεν τῇ ὑμετέρῃ Φιλοθείῃ, καὶ Φιλαρέτῳ, εἰπώμεν δὲ, καὶ Φιλοβησσαρίωνι Εὐγενείᾳ,
 ἧς ἐγνωμεν τὰ τῆς χάριτος, καὶ τῷ τρόπῳ αὐτῆς πλεονεκτήματα, ὅτι εὐσεβῆς μετὰ τῶν
 ἐκλεκτῶν, ἐχ' δὲ πολλῶν κλητῶν· ὅτι εὐλαβῆς περὶ τὰ θεῖα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν Γερά-
 χην καὶ Προσάτην πάντων τῶν Χρεισιανῶν, Θεῖον Βησσαρίωνα· ὅτι ζηλωτῆς τῶν ἱερῶν γενο-
 μένων καὶ γνωμένων, κἀντεῦθεν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῷ Θεῷ Οἴκῳ ἀσπάζεται, καὶ ὄλωσ τῆς
 κατὰ Θεὸν Ἀρετῆς ἀντεχόμενος φαίνεται, τῆτο μὲν εἰς τὴν ἐντελλομένην Ἀγάπην,

τῆτο δὲ εἰς τὴν χαριζομένην Ἐλπίδα, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀρετὰς Ἐλευμοσύνης, Δικαιοσύνης, καὶ Φρονήσεως. καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντη ὁμοῦ διὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς ἓνα τέλειον Χριστιανόν, οἷος εἶναι ἡ Εὐγένειά της,

Περὶ δὲ τὸν ἕξω ἄνθρωπον, εὐγενῆς τε, ἐντιμώτατος ἐν τοῖς Ἡγεμόσιν, εὐγενέστατος ἐν τοῖς Ἀρχεσιν, ἀγαθὸς πολίτης ἐν πᾶσιν, εὐπρόσιτος, εὐπροσῆγορος, Φιλόπτωχος καὶ πᾶν δεομένων ὠτακτής τε καὶ βοηθός, Φιλόμυσος, καὶ περὶ τὰς ἰδίας εὐγενῆς τε βλαστὰς, Φιλόστοργος Πατῆρ, διὰ τὴν ἄρεαν ἐπιμέλειαν τῶν μισῶν· καὶ σιωπῶμεν τὰ λοιπὰ, εὐγενέστατε καὶ εὐεργετικώτατε ἡμῖν Ἀρχων! διὰ τε τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν ἀδυναμίαν, καὶ δι' ὅτι διὲν ἀφίει ἀθένα νὰ ἐκφέρῃ ἐν μέσῳ τὰ ἔνθεα, καὶ λαμπρότης πλεονεκτημάτων τε καὶ προτεγήματα, μὲ ὅλον ὅπῃ ὅλοι Δέλαν νὰ τὰ προφέρῃν εἰς ἔπαινον ἄξιον καὶ μίμησιν τῶν λειπόντων, Φιλοσοφῶσα καὶ Δέλασα ἡ Εὐγενειάτης ὡς ἕκ ἀπεικὸς νὰ λάβῃ ἀντὶ τῶν τῶν αἰώνιες ἀμοιβὰς ἐν τῷ Φανερωῦ παρὰ τῆ πατρὸς αὐτῆ, καὶ Θεῷ ἡμῶν εἰς τὸ λαμπρότατον, καὶ ἐκφαντορικώτατον Δέατρον τῆς ἐνδόξου τῆ Χριστῷ δευτέρας Παρθίας· μὲ ὅλον τῆτο διὲν δυνάμεθα νὰ σιωπήσωμεν τὴν μετὰ Θεὸν ἀρίστην Εὐλάβειαν, ὅπῃ σώζα εἰς τὸν πανσέβαστον ἡμῶν πατέρα, τὸν Θεῖον, λέγω, καὶ Θεοματῆργον Βησσαρίωνα, διὸ καὶ μᾶς εὐεργετῆ τὰ μέγιστα, καθ' ὅ,τι ἰδίους ἀναλώμα-

σι Φέρει εἰς Φῶς τὴν παρῆσαν τῆ Ἀγίῃ Ἀκολοθίαν κατὰ τὸν ἔνθεμόν της ζῆλον, ὅν ἔχει περὶ τὰ Θεῖα· διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς, εἰ καὶ ἀνάξιοι, χεῖρας ἰκέτιδας ἀίρομεν πρὸς τε Θεόν, καὶ πρὸς τὸν πρέσβυν ἡμῶν, καὶ ἄξιον Δεράποντα τῆ Χριστῷ, ὅπως διαφυλάτῃ αὐτὴν παροικί ἐν μακρῷ τῷ βίῳ ὑγιειῶς τε καὶ εὐδαιμόνως. δεῖται τὸ λοιπὸν, παρακαλῶμεν, ἡ ἀξιοπρεπῆς της Εὐγένεια ταύτην τὴν ταπεινὴν ἡμῶν πρόφασιν τὴν ἐν ἀφιερώσει τῆς παρθῆς τῆ Ἀγίῃ Ἀκολοθίας εἰς τὴν ἡμετέραν Φιλένθεον Εὐγένειαν, δι' ἣ εἴη ἡμῖν σὺν πᾶσι τοῖς κατὰ θυμὸν, καὶ κληρονόμος τῆς ἐπ' Οὐρανῶν Δόξης καὶ Βασιλείας παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῃ Βασιλεῶς καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἀμήν.

ΤΗΣ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

Διάπειροι εὐχεται καὶ ταπεινοὶ
ὁ τῆς ἱερᾶς Μοῆς Δουσίκου Καθηγούμενος καὶ
οἱ σὺν ἐμοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί.

Τοῖς ἐντευξομένοις φιλευσεβέσι καὶ ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς ὑγίειαν ἔ
παρὰ Θεοῦ σωτηρίαν.

Μεγαλεῖον Ἀρετῆς, μεγαλύει τὸν μεγαλύοντα, λέγει τις τῶν παλαιῶν Φιλοσόφων. πὸ νὰ ἐπαιῆ τινὰς τὰς ἀρετὰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, καὶ νὰ θαυμάζη εἰς τὰ κατορθώματάτων, καὶ νὰ ἐνθυμῆται τὰ μεγάλατων θεάρετα παλαίσματα, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ μια ἀφορμὴ ὅπῃ πρέπει νὰ προξενῆται εἰς ἐκεῖνον δηλαδὴ ὅπῃ ἐπαινῆ, διὰ νὰ μιμῆται ὅσον τὸ δυνατόν ἐκεῖνον τὸν ἐπαινόμενον, εἴτε λόγῳ χάρι, Μάρτυρα, ὡς εἰς βάσανα, καὶ ἄλλα διὰ τὴν ὑπομονήν τε, εἴτε Ὅσιον διὰ τὰς ἀγῶνας τε. Ἐπειδὴ καὶ ὅσοι ὑπέχρισαν τὴν ἀρετὴν ἠγωνίσθησαν, καὶ παρ' αὐτῆ ἐδοξάσθησαν, κίμνιαν δόξαν ἀπὸ ἡμῶν, ἔτε ζῆτῶσι, ἔτε θεῶσι ζήτησαι, διότι εἶναι δεδοξασμένοι ἀπὸ ἐκείνην τὴν πρώτῃν ἀρετὴν, ἀπὸ τὸ πρώτον αἶτιον, τὸν ποιητὴν καὶ δημιουργὸν τῆ Παντός, ἀπὸ τὸν βασιλεῖα τῶν βασιλευόντων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν, δεδοξασμένοι ἀπὸ τὰ ἄκρον ἐκεῖνο ἐφετὸν, ἐνδοξοὶ καὶ ὑπέετιμοι μέσα εἰς τὰς ὀλοαμπεῖς ἀκτίνας ἐκεῖνης τῆ ἀνεσπέρου φωτός τῆς τρισηλίου Θεότητος, φῶτα τηλαυγῆ τῆ ἀνεκλαλήτε ἐκεῖνης φωτός, καὶ αἰώνιου χαρῶς, καὶ εἶναι ὡσανύτοιαι ἀκτίνες χρυσοθαδεῖς μέσα εἰς τὸν ἄδυτον δισκὸν τῆ Ἡλίου τῆς Θεότητος, καὶ λαμπρότατοι ἀστέρες ὅπῃ πάντα καὶ φωτίζουσι καὶ ὀδηγοῦσι ἕκαστον πρὸς τὴν ἀληθῆ ὁδὸν τῆς ἁεανίε Βασιλείας. διὰ τῆτο λέγει καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτῆ Εὐαγγέλιον: «τῆς δοξάζοντάς με ἐγὼ ἀντιδοξάζω.» Δὲν εἶναι ἄλλο, ὅπῃ ἡμεῖς ἐπαινῶμεν καὶ τιμῶμεν τῆς ἁγίους, παρὰ διὰ νὰ ὀδηγηθῶμεν παρ' αὐτῶν τὴν εὐθείαν καὶ ἀληθῆ ὁδὸν τῆς ἁεανίε Βασιλείας, νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς πρεσβείας των πρὸς τὸν Θεὸν, ὡσανύ ὅπῃ εἶναι πλησιέστεροι εἰς τὸν θεῖον ἐκεῖνον θρόνον τῆ ἁεανίε Πατρὸς, καθῶς καὶ ὁ θεῖος ἀνδραποῖς Ἰησοῦς εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν τε λέγει: «Πάτερ θεῶ, ὅπῃ εἰμι ἐγὼ, καὶ κείνοι ὡσι μετ' ἐμοῦ, καὶ θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν.» Ἐπειδὴ λοιπὸν, τὰ ὅσα ἐγκώμια, ὅσοι ἐπαινοὶ δὲν προξενῶσι τὸσην φήμην εἰς ἐκεῖνας, ὅσην ὠφέλειαν προξενῶν εἰς ἡμᾶς, διὰ τῆτο θεῖου Ζήλου καὶ περὶ τὰ θεῖα εὐλαβεῖα κινήσεις καὶ ὁ τῆς Βλαχίας εὐγενέστατος Ἀρχων μέγας

γας Βόργικος, κύριος ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΛΩΡΕΣΚΟΥΛΟΣ, ἠθέλησε νὰ τυπώσῃ τὴν παρῶσαν Ἀπολυθῆαν τῆ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος τῆ θαυματουργῆ, τῆ ἐν τῆ περιφύμῃ πόλει τῆς Παρίσης ἀρχιερατεύσαντος, μετ' ἐξοδα καὶ ἀναλώματα τῆς αὐτῆ Εὐγενείας, ἵνα διαμοιράζηται δωρεὰν τοῖς εὐσεβέσι διὰ ψυχικὴν σωτηρίαν, καὶ σωματικὴν ὑγίειαν καὶ εὐερίαν τῶν ἀναγινώσκοντων εὐλαβῶς, καὶ τὴν εορτὴν τῆ Ἁγίε τιμῶντων. ὁ ὁποῖος εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας καὶ χρεῖας τῆ καθενὸς ἄντας ἔτοιμος, προφθάει εἰς τὰς αὐτὸν ἐπικαλεσθέντας πανταχῶ εἰς κάθε ἄραν καὶ ἐπιγμῆν· φθάει μόνον νὰ γίνῃ ἡ προαίρεσις ἀπὸ ἡμᾶς μετ' ἐξίσιν θερμοτάτην καὶ εὐλαβῆ, καὶ ἀγάπην τῆς εὐσεβείας καὶ πίστεως, ἐπαθῆ ὁ πιστεύων καὶ ἐμὲ, λέγει ὁ Ἰησοῦς, τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τέτων ποιήσει. πῶς λοιπὸν νὰ μὴ ἀξιωθῆ τοιαύτης χάριτος, τοσαύτης ἀξίας, ἔτος ὁ θαυμαστὸς Ἁγιος, ὁ μέγας λέγω Βησσαρίων, ἀπὸ τὸν ἀπροσώληπτον Θεὸν τῆ Οὐρανῶ, ὁ ὁποῖος μετ' ἐξίσιν ἀρετήν τε ἐφάνη ὡς ἕνας ἁεανίος ἀνδραποῖς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑν δοξάζεσθαι ἐν τῷ χωρῷ τῶν Δικαίων καὶ Ἱεραρχῶν; καὶ βέβαιον, λόγος θεῖος εἶναι, καὶ πρέπει νὰ λάβῃ τελείωσιν ὁ θεῖος χρησμὸς μόνον ἀπὸ ἡμᾶς πρέπει ἡ θερμοῦτης τῆς αἰτήσεως, ὁ διακαὴς πόθος πρὸς τὸν Ἁγιον, ἡ καθαρὸτης τῶν ἔργων, καὶ ἀποπλήρωσις τῶν θεῖων ἐντολῶν, καὶ ἔτω νὰ τὸν ἔχωμεν ὀξύτατον βοηθὸν εἰς κάθε μας αἰτήσιν. Δέξασθε λοιπὸν ὡ εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξον Σύστημα μετὰ πόθου καὶ εὐλαβείας τὴν παρῶσαν Ἀπολυθῆαν τῆ Ἁγίε, καὶ ἀναγινώσκοντες τὸν βίον τε, μιμηθῆτε ὅσον τὸ δυνατόν τὴν ἐνάρετον αὐτῆ πολιτείαν, παρ' ἧ καὶ ὑγιαίνοντες εἴητε ψυχῆτε καὶ σώματι, ἀξιέμενοι καὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας διὰ πρεσβειῶν τῆ ἁγίε πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος. Ἀμὴν.

ὁ ἐν Χειρῶ εὐχέτης ὑμῶν ταπεινὸς ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγέμενος τῆς ἱεραῖς Μονῆς Δασίης Ἱερόθεος.

Τροπαιόν, ήχος δ'.

Ο κτενώς πρὸς τὸν Θεὸν ἰκετεύων, ἢ τὰς αἰτήσεις ἐκπληρῶν τῶν σῶν δούλων, Βησσαρίου ἱερέα πατρός ἡμῶν, λύτρωσαι τὴν δούλην σου λοιμικῆς ἀδελείας, τὴν χάριν τῶν ἰάσεων ἐπαντλῶν ἀνάως, τοῖς μετὰ πόθῳ Ἄγιε τὸ σὸν, προσκαλυμένους θαυμάσιον ὄνομα.

Κοιτάκιον ήχος γ' ἢ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, ἡ Οἰκουμένη ἐνδόξως, ἑορτὴν ὑπέλαμπρον, τῇ Φωτοφόρῳ σε μνήμῃ, ἀπαντὰς προσκαλυμμένη τὴν Ὁδοδόξας, χαίρει γὰρ ὡς κεντημένη θησαυρὸν μέγαν, τὴν παντιμὸν σε Κάσαν, ἱερέα τῶν Ὀσίων ἢ Κρηπίς.

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ.

Ι Ε'.

Τῶ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βησσαρίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τῷ θαυματουργῷ.

Ἑ σ π ἔ ρ α σ

Μετὰ τὸν προοιμιανὸν ψαλμὸν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Καὶ εἰς τὸ, Κύριε Ἐκέρασα ἰσῶμεν εἰς χάριν Η'. καὶ ψάλλομεν τῷ Σταυρῷ προσόμοια Γ'. καὶ τῷ Ἱερέα προσόμοια Ε'. Ἦχος πλ. β.

Ὅλην ἀποδέμενοι

Σταυρὸς ἀνυψόμενος, τῷ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἀχραντίνον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, Κτίσιν ἀπασαν. ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντα ἀνεζώωσε, ἢ κατεκάλυψε, καὶ εἰς Οὐρανὸς πολιτεύσασθαι, ἤξιωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν Ἀγαθότητος. Ὁθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆ, καὶ τὴν αὐτῆ μεγαλύνωμεν ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσῆς προσηύκωσεν, ἐκτείνας εἰς ὑψος, ἢ κατατροπόμενος, Ἀμαλὴν τὸν τυράννον, Σταυρὸν τίμιον τῶν Πιστῶν καύχημα, Ἀθλητῶν σήριγμα, Ἀποστολῶν ἐγκαταπίσιμα, Δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὀσίων διάσωμα. Διό σε ἀνυψόμενον, βλέψασθαι ἢ Κτίσις εὐφραίνεται ἢ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν διὰ Σε τὰ διεσῶτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Σταυρὸν πανσεβάσμιε, ὃν περιέπεσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψόμενος, θεῶν νεύματι, ἀνυψοῖς ἀπαντὰς, τὴν κλοπῆ βρω-

Α

2
βράσσει, ἀποσθέντας ἢ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας. Ὅθεν Σὲ καρδίᾳ ἢ χεῖλεσι, πῶς περιπτυσσόμενοι τὸν ἁγιασμόν ἀρρόμεθα· ὁ δὲ βωάντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον θεὸν ἢ τὸ αὐτὸ προσκυνήσωμεν θεῖον ὑποπόδιον. **Προσόμοια τῆ Ἀγίης σιχ. Ἡ΄χος β΄**

Ποίους εὐφροσύνης ζέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν Γεράρχην· τὸν τῆς Συμπαθείας Διδάσκαλον, καὶ Δικαιοσύνης τὸν Πρόμαχον, καὶ ἀγγελικὸν ὄντα τοῖς τρόποις· τὸν Λύχνον τὸν φαινότατον τῆς Πίστεως· τὸ ῥεῖθρον τῆς Ἐλεημοσύνης, τὸ ἀκένυτον· Βησσαρίωνα τὸν ἀγρόπυρρον ὄμμασι, Χριστὸν πρὸς θείας νομάς, τὴν Ποίμνην ποιμάναντα τῆ μόνη Παντελεήμονος.

Ποίους ὑμνωδιῶν κάλλεσι, κατασέψωμεν τὸν Γεράρχην· τὸν τῆς ἀδικίας Αντίπαλον, καὶ ἀδικημένων Ὑπέμαχον, καὶ τῶν ὄφρανων ὄντως Προσάτην, τὸν Πύργον τῆς ἐγκρατείας τὸν ἀλλόνητον, τὸ μέγα τῶν μοναζόντων ὄντως καύχημα· τῆς Βικλησίας τὸ κλέος· τῶν Πιστῶν τὸ χρίσμα· ὃ ὧν σοι Βησσαρίων Χριστὸς ἐδωρήσατο, τὴν αὐτὴν καὶ θεῖαν εὐλείαν.

Ποίους Σὲ ἱερεῖς ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν ὃ Γεράρχα· τὸν τῆς Ἐγκρατείας Διδάσκαλον, καὶ τῶν Ἀσωμάτων ἠμοσκήνον, καὶ σεραφικὸν ταῖς θεοπτικαῖς τὴν ζάδμην τῆς θεωρίας ἢ τῆς πράξεως· τὸ μέγα τῶν ἐν ἀνάγκαις παραμύθιον, τῶν Γερέων τὸ κῆδος, καὶ σεβρὸν προπύργιον, δι' ἃ Χριστὸς ὁ Θεὸς, βραβεύει τοῖς χηρίζεσι τὸ μέγα ἢ πλεῖστον ἔλεος. **Ἐπεὶ προσόμοια. Ἡ΄χος, α΄.**

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Οεῷ παντοκράτορι σουτὸν, ὄλον ἀνατέθεικας, ἀπὸ νεότητος Ἀγίη· καὶ χρίσμα ἁγίου, ἱερῶς ἐδέξω, λαῶ προσηγόμενος ἢ ποιμνης εὐσεβῆς προΐσάμενος. ἢ νῦν ἐσκηνώσας, πρὸς τὴν ἑράνιον, Βησσαρίων Γεράρχα Ὅσιε.

Γεραρχικώτατος ποιμὴν, τῶν πιστῶν γενόμενος, πολλῶν καρδίας ἐφώτισας, χρίων ἐν Πνεύματι, ἱερεῖς Παμμακάαρ, λειτουργῶν ὡς Ἀγγελλος, Κυρίῳ ἀληθῶς παντοκράτορι· ὃν ἱερώτατε! καταπέμψας ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην σοφῆ ἐκδυσώπησον. **Δόξα. Ἡ΄χος, πλβ.**

Βησσαρίων Πατὴρ ἡμῶν, Σὺ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, διδάσκαλος γενόμενος σωτήριος ἡμῖν, ἐδίδαξας ἡμᾶς, ἢ πρὸς Φῶς ὠδήγησας Χρι-

Χριστῷ τῶν Ἐντολῶν. διὸ ἢ πρὸς ὃν ἐπόθεις Ἰησοῦν μετασάς, μὴ εἰς τέλος εἰσῆς ἡμᾶς ὄφρανες, ἀλλὰ συμπαρὼν ἡμῖν αἰεὶ τῷ Πνεύματι Ἀγίη, ἢ διδάσκων ἀοράτως, ἢ καθοδηγῶν ἡμᾶς πρὸς τὰς ὁδούς τῶν Ἀρετῶν, ἀξίας τῶν ἑπερανίων ἀνάδειξον Μουῶν· ἵνα ἐν τῇ τῆς τῆ Χριστοῦ σε ἐμφανείας, Σὺ μὲν χαίρων κραυγάζεις πρὸς αὐτόν· ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδια, ἄμοι δέδωκας ὁ Θεὸς ἡμεῖς δὲ πάλιν βοῶμεν ἕτος Κύριε ὀδηγὸς τῆς ἡμῶν Σωτηρίας, ὁ φιλόσοφος Πατὴρ ὃν δέδωκας ἡμῖν, ὁ Ἰατρός τῶν ἡμετέρων ψυχῶν μεσθ' ἐκαὶ νῦν ἀξίωσον ἡμᾶς, αὐλιζέσθαι Δέσποτα, ἐν ταῖς ἀειφωτοῖς σε σκηναῖς, ἢ Σὲ δοξολογεῖν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, ἢ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι. **Καὶ νῦν ὁ αὐτός.**

Σταυρὲ τῆ Χριστῷ, Χριστιανῶν ἢ ἐλπίς, πεπλανημένων ὀδηγὲ χειμαζομένων λιμῆν, ἐν πολέμοις νίκος, Οἰκαμένης ἀσφάλεια, νοσητῶν ἱατρὲ, νεκρῶν ἢ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐἰσοδος. τὸ, Φῶς Ἰλαρόν. τὸ, Προκείμενον τῆς Ἑσπέτης. Ἡ΄χος, βασιε-

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἑρανῶ ἢ ἐν τῇ γῆ. **Στίχος.**

Εν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. **Στίχος.**

Ἡ θάλασσα εἶδε ἢ ἐφυγεν. **Στίχος.**

Τίσοι ἐσι θάλασσα ὅτι ἐφυγεν. **Στίχος.**

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ωφθητῷ Ἀβραάμ ὁ Θεὸς πρὸς τῆ δρυὶ τῆ μαμβρῆ, καθεμένης αὐτῆ ἐπὶ τῆς θυρας τῆς σκηνῆς αὐτῆ μεσημβρίας. ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆ εἶδε· ἢ ἰδὲ ἄνδρες ἐσκήκησαν ἐπάνω αὐτῆ. Καὶ ἰδὼν αὐτὰς, προσέδραμεν εἰς συναντησίαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς θυρας τῆς σκηνῆς αὐτῆ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε, Κύριε, εἰ ἄρα εὖρον χάριν ἐναντίον σε, μὴ παρέλθῃς τὸν παῖδα σε. ληφθητῷ δὲ ὕδωρ, ἢ νιψάσων τες πόδας ὑμῶν, καὶ καταψύξατε ὑπο τὸ δένδρον· καὶ ληψομαι ἄρτον, καὶ φάγεσθε· καὶ μετὰ τούτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν, ἢ ἐνεκεν ἐξεκλίνατε πρὸς τὸν παῖδα ὑμῶν. Καὶ εἶπον, ἔτω ποιήσου καδῶς εἰρηκας. καὶ ἔσπευσεν Ἀβραάμ ἐπὶ τῆς σκηνῆς πρὸς τὴν Σάρραν, ἢ εἶπεν αὐτῇ σπεύσον ἢ φύμασον τρία μέτρα σιμιθάλως, καὶ εἰς τὰς ἑσπας ἔδραμεν Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβεν ἀπαλὸν μισχάριον καὶ καλὸν καὶ ἔδωκε τῷ παιδί, ἢ ἐτάχυνε τὸ ποιῆσαι αὐτό. ἔλαθε δὲ βέβυρον ἢ γάλα, καὶ τὸ μισχάριον ὁ ἐποίησε, ἢ παρεθήκεν αὐτοῖς ἢ ἐφαγον. αὐτὸς δὲ παρεῖρηκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. ἔξανασάντες δὲ ἐκείθεν αὐτὸς δὲ παρεῖρηκει αὐτοῖς ὑπὸ τὸ δένδρον. **Ἐξανασάντες δὲ ἐκείθεν**

4
οι ἄνδρες, κατέβλεψαν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων καὶ Γομόρρας. Ἀβραὰμ δὲ συνεπορεύετο μετ' αὐτῶν, συμπροπέμπων αὐτὰς. ὁ δὲ Κύριος εἶπε, μὴ κρύψω ἐγὼ ἀπὸ Ἀβραὰμ τὸ παιδός μου ἃ ἐγὼ ποιῶ. Ἀβραὰμ δὲ γενόμενος ἔσαι εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολυ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἡδεῖν γὰρ ὅτι συντάξω τοῖς υἱοῖς αὐτῆ, καὶ πῶς οἶκα αὐτῆ μετ' αὐτόν· καὶ φυλάξωσι τὰς ὁδούς Κυρίου, ποιῆν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν. ὅπως ἂν ἐπαγαγῆ Κύριος ἐπὶ Ἀβραὰμ πάντα ὅσα ἐλάλησε πρὸς αὐτόν.

Παρομιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Τῆ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλαυθάνε, τὰ δὲ ῥήματά μου, τηρεῖτω σῆ καρδίᾳ. μήκος γὰρ βίε, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσηγήσασσι. ἔλειψόν σου καὶ κρίσεις, μὴ ἐκλειπέτωσαν σε. ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῶ τραχήλῳ. γράψον αὐτὰς ἐπὶ πλακὸς καρδίας σε, καὶ εὐρήσεις χάριν. καὶ προσέε καλὰ, ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων. Ἰδοὺ πεποιθὼς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ. ἐπὶ δὲ σῆ Σοφία, μὴ ἐπαίρε. ἐν πάσαις ὁδοῖς σε γνώριζε αὐτόν, ἵνα ὀρθοτομῆ τὰς ὁδούς σε. μὴ ἰδοὺ Φρόνιμος παρασεαυτῷ. φοβῆ δὲ τὸν Θεόν καὶ ἐκκλίβε ἀπὸ παντός κακῆ. τότε ἴασις ἔσαι πῶ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια ἐν ταῖς ὁσέοις σε. τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ πάντων δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχε αὐτῷ ἀπὸ πάντων καρπῶν δικαιοσύνης. ἵνα συμπλῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῆς σίτε, ὄνον δὲ αἰ ληνόι σου ἐκβλύζωσιν. υἱὲ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μὴ δὲ ἐκλύε ὑπ' αὐτῆ ἐλεγχόμενος. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μασιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. μακάριος, ὃς εὖρε σοφίαν, καὶ Σιητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἔμπορεύεσθαι ἢ χρυσίον καὶ ἀργυρίον θησαυρῆς. τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν. ἐν ἀντιτάσσεται αὐτῇ ἐδὲν πονηρόν. εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίξουσιν αὐτήν. πᾶν δὲ τίμιον ἐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. μήκος γὰρ βίε καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἔμπορεύεται δικαιοσύνη. νομον δὲ καὶ ἔλεον, ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. αἰ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ. καὶ πᾶσαι αἰτρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. ζυλὸν ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτήν καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς. ὁ Θεὸς τῆ σοφία ἐξεμελίωσε τὴν γῆν. ἡτοίμασε δὲ ἕρανες ἐν φρονήσει, ἐν αἰδότησει αὐτῆ ἄσυσσοι ἐρβήγησαν, νέφη δὲ, ἐρβήγη δρόσω. υἱὲ μὴ παραρβήγῃς, τήρησον δὲ ἐμὴν βελὴν καὶ ἔνοιαν. ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σου καὶ χάρις ἡ περὶ σῶ τραχήλῳ. ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὁσέοις σου, ἵνα πορευῆ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ, πάσας τὰς ὁδούς σε. ὁ δὲ πῆς σε ἐμὴ προσκόψῃ, ἐὰν γὰρ κἀδῆ, ἀφοβός ἐσσι. ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ ἐφοβοθήσῃ στήθησιν ἐπελθῆσαν. ἐδὲ ὀρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένας. ὁ γὰρ

Κύ-

Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῆς. μὴ ἀπόσχη εὐ ποιῆν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἀνέχη ἡ χεῖρ σου βοηθεῖν, μὴ ἐπαυελθῶν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω, δυνατῆ σε ὄντος εὐποιᾶν. ἐ γὰρ ἄδας τὶ τέξεται ἡ ἐπίεσα. μὴ τεκτῆνη ἐπὶ σὸν Φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιστὰ ἐπὶ σοί. μὴ φιλεχθροσίης πρὸς ἀνθρώπων μάτην, ἵνα μήτι σε ἐργάσθαι κακόν. μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μὴ δὲ ζηλώσης τὰς ὁδούς αὐτῶν. ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντι Κυρίου πᾶς παράνομος. ἐν δὲ δικαίους ἐσυνεδριάζει. κατὰρα Θεοῦ, ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαυλεις δὲ δικαίων, εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. *Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.*

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσαι. γῆρας γὰρ τίμιον, ἐπὶ πολυχρόνιον, ἐδὲ ἀριζμῶ ἔτων μεμετρηται. πολλαὶ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκλιδωτος, εὐάρετος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, ἡράγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτῆ, ἡ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτῆ. βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας, μεταβῆναι νοῦν ἀκακόν. τελευτῆσαι ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρῆς. ἀρετῆ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῆ. διὰ τῆτο ἔσπευσεν ἐκ μέσε πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ ποιῆτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ. *Εἰς τὴν αὐτὴν, Ἰδομελε τῆ Ἁγία, Ἡχος. α.*

Πισεύσας τῷ τῶν ὅλων δεσπότη, δῆλος εὐγνωμῶν τέτε γέγονας. τῷ τέτε φόβῳ σοι χαμωδεῖς, φοβηδεῖς δὲ, εἰς ἀκραν ταπεινῶν ἐφθασας. ταπεινωδεῖς δὲ, ἐπραύνης, τὴν τῶν παρὰ φύσιν κινήματων, ἀνευέργητον ἔξιν λαβῶν, θυμῆ καὶ ἐπιθυμίας. παρῶνδεῖς δὲ, τὰς ἐυτολάς ἐτήρησας. ταύτας δὲ τηρήσας, ἐκαθάρθης. καθαρῆς δὲ, ἀκέεις παρὰ Χριστῆ, ἐκ ἐτι εἰ δῆλος, ἀλλὰ Φίλος. δευρο σὺν ἐμοί, ἐν τῷ ταμεῖῳ τῆς ἀνω κλήσεως. *Ἡχος, κλ. β.*

Εὐ δῆλε ἀγαθὲ καὶ πιστῆ, εὐ ἐργάτα τῆ ἀμπελῶνος Χριστῆ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάσασας, σὺ καὶ τὸ δοξένσαι τάλαντον ἐπιύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθῆσαι ἐκ ἐφθόνησας. διὸ πύλη σοι ἐρανῶν ἠνέωκται. ἔισελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σε, καὶ πρόσβῃτε ὑπὲρ ἡμῶν Πατερ ἀγιώτατε. *Ἡχος, κλ. β.*

Ανθρώπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστῆ θεράπων, καὶ οἰκονόμος τῶν αὐτοῦ μυσηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμῶν τῶν τοῦ πνεύματος, σῆλη τε ἐμψυχε, καὶ ἐμπνεῖς

ἔμπνευς εἰκῶν, ὡς θεῖον θεῖον σαυρὸν σὲ ἢ τῶν Λαρισσαίων ἐκκλησία ἀγαμέην, προσήκατο καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *Ὁ αὐτός.*

Ὁσπερ τριμάκαρ ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τοῦ ἀρχι-ποιμένος Χριστοῦ μαθητὴς. ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβατῶν. αὐτὸς καὶ νῦν πανεύφρων, Βησσαρίων Πατὴρ ἡμῶν, αἰτησάτω πρεσβείαις σε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. *Ἦχος, πλ. δ'.*

Τὸ μέγα ἄρχιερέως μιμητὴς Βησσαρίων γενόμενος. χρίσματος ἀγαθιάσεως, τετέλεσαι Ὁσπερ καὶ εὐδία τέτα γενόμενος, κατ' ἴχνησιν ἠκολούθησας, ἐλαίῳ συμπαθείας φαιδρίας τὴν λαμπάδα σε. ὁ δὲ σὺν αὐτῷ νῦν εὐφραίνῃ εὐωχόμενος, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. μετ' ὧν αὐτῶν, μὴ διαλείποις συναπολαῦσαι καὶ ἡμᾶς, τῆς θείας βασιλείας, τὴν εὐλογίαν αἰτεμένους σε, καὶ ἐτησίως ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σε.

Δόξα. Ἦχος, πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, καὶ ψάλλωμεν γηθόμενοι, εὐσχημόνως πανηγυρίζοντες. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆ ἱεράρχου καὶ θεοφόρου Πατρὸς, βασιλεῖς καὶ ἀρχόντες συγκροτείτωσαν, καὶ τὸν παιδίον Θεοῦ Χριστὸν ἀναδειχθέντα ὀρθρὸν θεράποντα, ἐν τῷ τέτῳ ἀμπελῶνι μέχρην ἐσχατῆς ἡμετέρας ἀνυμνεῖτωσαν. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένου ἀκόλαστον ποιμένα, συνδραμόντες ἐπαινεῖτωσαν. αἱ παρθενοὶ τὸν φροντιστὴν ἢ συζυγία τὸν ζυγόν. οἱ τῆς ἐρημίας τὸν πτερωτὴν, οἱ μιγάδες τὸν νομοθέτην ἢ νεότητος τὴν παιδαγωγίαν ἢ εὐπορία, τὸν οἰκονόμον τὸν ποριστὴν ἢ πηνία. οἱ πάντες, τὸν γενόμενον τοῖς πᾶσι πάντα, ἵνα κερδήσῃ πάντας, ἢ τὴν παλιόνας, ἔτω προσεΐπωμεν Βησσαρίων θαυμάσιε, πρὸς βίβη τῷ σωτῆρι, τῆς ἐφεσώσεως ἀνάγκης, ῥυθῆναι ποιμνησε, πᾶσι ἰκεσίαις σε.

Καὶ νῦν τῷ Σταυρῷ ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοὶ τὸ παράδοξον θαῦμα καθορῶντες. τῷ Σταυρῷ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν, ὅτι ξύλον ἐν παραδείσῳ, θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχων, προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ ἑ πάντα τὰ ἔσθην, ἀφ' ἁρσίου τρυγῶντες, κραυγαζόμενοι ὁ δὲ διὰ Σταυρῷ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῷ Ἀγίῳ, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἅπλοσ ἀποθέμενοι.

Ὁλον ἀπὸ ἐρέφους σὲ ἀνατεθέντα Κυρίῳ, Πατὴρ ὁ ἑράνιος, καὶ τὸ Πνεῦμα Ὁσπερ τὸ πανάγιον ἱερώς ἔχρισεν, ἀρετῶν κάλλιπες, παραδό-

δόξως καὶ ἐλάμπρυνε, καὶ ὑψαιότατον, καὶ θεοειδῆ χρηματίσαντα, Ἀγγέλοις σινηρίθμησε, καὶ ἱεραρχῶν ὁμηγύρεσιν. οἷς συναγελάζων ὡς οὐτως ἀληθῶς ἀρχιερέως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος. Τὸ στόμα δικαίῃ μελετήσῃ σοφίαν.

Ὡφθεις ἱερώτατε ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, ἐκβλαστήσας ἐνδοξε, κλίμα πάγκαρπων. ἱερά νόματα, ἱερώσως λόγων θεοσόφως προχέομενοι, ὡς περ γενόμενοι, θείας εὐφροσύνης πληρέμεθα, καὶ μέθης ἐκλυτρέμεθα, τῆς ἐκ τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, εἰ τὴν παναγίαν, καὶ πλήρης χαρμονῆς πνευματικῆς, μνήμησε πόθῳ γεραίροντες, Πάτερ ἱερώτατε. *Στίχος. Στόμα δικαίῃ μελετήσῃ σοφίαν.*

Αἴσρον ὡς πολύφωτον, καταφωτίζεις τὴν πόσῳ, μάκαρ ἱερώτατε, τὴν σεπτὴν γεραίροντας, θείην μνήμησε. οἰκτιρῶν πέλαιος, τῶν ἐλέως χύσις, ὡς ὑπάρχων ἀδαπάνητος, ἀδικημένων τε προμαχος ἐρρῶς, καὶ ἀκλόνητος, πενήτων τε παράκλησις, καὶ τῶν ἐν κινδύνῳ ἀνάψυξι, ὀρφανῶν προσάτης, χηρῶν ἐπικερῆ ἀσφαλῆς, καὶ τῆς μελέτης κολάσεως, πάντας ἡμᾶς λύτρωσαι. *Δόξα. Ἦχος δ'.*

Αγιώτατε πᾶτερ Βησσαρίων, Θεῷ λειτουργῆ, χριστῷ σε τῆς ἀγάπης ἐχώρισεν ἕδεν, ἡ δόξα, ἡ τρυφαί, καὶ ἡδοαί, ἀλλ' ἔο' ἀνδρώπων ἐπαινοί, ἡ δὲ ὑψηθρῶν. διὸ καὶ μεταπάντα τῆς προσκίρα ζωῆς, ἐδέξαντό σε ἑράνιοι σκηνῆ, καὶ πλεῖτον ἔχεις ἐν ἑρανοῖς ἀφ' ἁρσίου, καὶ δόξαν αἰδίου, τρυφῆς ἀκηράτε καὶ ἡδοῆς ἐμφορέμενος. καὶ τὸν παρ' Ἀγγέλων δεχόμενος ἐπαινον, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς χρεωσικῶς ἐκτελοῦντές σε τὴν μνήμην, τύχοιμεν ταῖς πρὸς Θεὸν ἀκοιμήτοις πρεσβείαις σε, βασιλείας οὐρανῶν, ἀξιομακάρησε.

Καὶ νῦν τῷ Ἐσθῆ. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Φωτολαμπῆς Ἀσέρων τύπος, προσεδείκνυε Σταυρῷ, πρόπαιον νίκης, εὐσεβεῖ ἀνακτιτῷ πᾶν, ἡ ἡ μήτηρ Ἐλένη ἀνευραμένη κοσμοφανῆ πεποίηκε, καὶ Σεσήμερον ἀνυψῶντες, τῶν πιστῶν χορεῖαι κραυγαζόμενοι, φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλάμψει σε, Σταυρῷ ζωηφόρε ἁγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχυί σε πανσέβασε Σταυρῷ, καὶ κράτυνον ἡμᾶς τῇ ἰψώσει σε, ὑψέμενος πρὸς παρὰ τὰ ξιν ἐχθρῶν.

Ἀπολυτίκιον τῷ ἱεράρχῳ, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομοίῃ σε, ἐκτίσω τὸν μισθόν σε, Πάτερ ὅσιε. ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τὴν πτωχῆς ἀγαπήσας, καὶ τῆς

8
τέτοις ἐπαρκήσας. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Βησσαρίων, Ἱεράρχα μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α΄.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Εἰς τὸν Ὁσθεον, μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν.
Κάθισμα τῆς Ἱεράρχου. Ἦχος, πλδ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.
Τὴν τῆ βίβη πλημμύραν διαφυγῶν, καὶ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου καταφρονῶν, πάτερ ἠκολούθησας, ὃν ἐπόθησας Κυριον. καὶ τὴν τρίβον τέττε, τὴν θείαν διήνυσας. τῆς αὐτοῦ ἀγάπης, ἐδεν σε ἐχώρισεν. ὁθεν κληρονόμος, βασιλείας ἐδείχθης, Χριστῷ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ἱεράρχα μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόσω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Σταυρὸν τῆς Σωτήρος ἐπὶ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡσεμνή, χαρὰς δὲ ἐμπίσθησιν, Οἰκεμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένει θεοπίζει ὑψοῦσαι ἐν πνεύματι, καὶ τὸ σκηπτρον νομίζει, ἐπὶ τὰ Βασιλεία. Ὁθεν ἡ Ἐλένη τῷ υἱῷ ἀνεβόα, ὑφάπλωσον Δεσποτα, ταῖς χερσὶ σου, καὶ πρόσδεξαι τὸν δεικνύμενον ἅπασιν, κράτος σου, καὶ νίκης Σοφῆ, καὶ τὰ Ἐσθὴν διδάξον ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος, πλδ΄.

Εἰς τὸ ὄρος ἀνῆλθες τὸ νοητὸν, καὶ τὸν γνόφον ὑπέδυσ τὸν μυζικόν. τὰ βάθρη τοῦ πνεύματος, ἐμύθησας θεόσοφε, μυζικῶς ἐκτυπώσας τριάδος τὴν ἔνωσιν, ἐν πλαξί σῆς καρδίας, δακτύλῳ θεότητος. ὁθεν Βησσαρίων, λαρισσκίων ἐδείχθης, Φωστῆρ τηλαυγέστατος, καὶ διδάσκαλος ἄριστος. πρέβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόσω τὴν ἀείμνησον μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τὸν Σταυρὸν τῆς Σωτήρος ἐπὶ τῆς Γῆς. μετὰ τὸν πολυέλεον, Κάθισμα τῆς ἁγίας. Ἦχος, πλδ΄.

Ἄβραμ ὡσπερ πάλαι κατηκολούθησας, τῷ κεκληκῶτι Σωτήρι, καὶ Σεδοξάσαντι. Μωϋσῆς δὲ ὡς πιστὸς λαοῦ ἐξηγαγες, ἐκ τῆς δουλείας

λαίας Φαραῶν, τῆ πικρῆ καὶ σοβαρῆ. ὡς Γησῆς τῆ Ναυῆ δὲ πάλιν, Γῆν, ἐξ ἧς ῥέει γάλα καὶ μέλι, αὐτοῖς κατεκληροδότησας.

Δόξα, Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ πανάγιον ἔθλον τῆ βασιλείας Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίσει, ἐπὶ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τῆ βίβη τὰ περπὰ ἀποφρίψωμεν. ὁ οἱ πάλαι βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίαις, καὶ φύλα τὰ τῶν Βαρβάρων τῆ δυνάμει τέτο ἀνέτρεψαν.

Καὶ εὐδὸς ὁ Κανὼν τῆ Σταυροῦ εἰς ε΄. καὶ τῆ Ἱεράρχου εἰς Η΄.

Ὡδή α΄. Ἦχος πλ. δ΄. ὁ Εὐμῆς.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπὶ εὐθείας ῥάβδῳ τὴν ἐρυθρὰν δίτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι. τὴν δὲ ἐπισρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἠνωσεν, ἐπὶ εὐρὴς διαγράψας τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι. Τροπῆσιον.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τῆ ἀχράντη πάσης, ἐν ἑαυτῷ πρέφινε, τῶν ἱερῶν μεσόμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς, τεταμέναις τροπαιοῦ παλάμαις ἠγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴν τῆ πανάλης. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Ἀνέδειξε Μωϋσῆς, ἐπὶ σῆλης ἄκος Φθοροποῖε λυτήριον, καὶ ἰσόβλη προσέδωκεν, ἐγκαρσίον ἐν τέτω, θριαμβεύσας τὸ πῆμα. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Ἀπέδειξε Οὐρανὸς, τῆ Σταυροῦ τὸ πρόπαιον, τῷ εὐσεβεῖς Κράτοι καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι. ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβληθη φρούραγμα, ἅπατι ἀνετράπη δὲ, καὶ πίστις ἐφῆπλωθη, γῆς τοῖς πέρασι θείᾳ. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασαι.

Οἱ ἀναβαθιοὶ, τὸ ἄ Ἀντιφωγὸν τοῦ δ΄ Ἦχου. Προκειμένοι. Τὸ εἶμα μὲς λαλήσει σοφίαν. Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔσθην. ἑκαγγέλιον Κατὰ Γεωργίου Ὁμῆ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. ὁ Η΄. Εἶτα Γέλιον του Ἱεράρχου. Ἦχος, πλ β΄.

Βησσαρίων Ἱεράρχα, συμπολιτῶν τῶν ἀγγέλων, Βασιλείας κληρονόμους τῆ Χριστοῦ, παρὰ τῆς τριάδι, πρέσβευε ὑπερῶν ἡμῶν Φιλτάτων σου τέκνων, χρεωσικῶς ἐκτελούντων τὴν πανίερον μνήμην σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, εἰς ἡ. Πόημα Παχωμίου ἱερομονάχου. Οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Ἦχος παρὰ σχῆμα Βησσαρίων σοι πλενεῖν. Ὡδή α΄. Ἦχος, δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

B

Γ΄ πῆρ.

Τῶν ἁγίων ἁποστόλων πνεύματος, τοῦ θεοῦ πάνσοφο, τὸ τῆς ψυχῆς ἰσίου τοῦ αὐτοῦ, ὑποταξάς ὁρμήμασι, καὶ πρὸς λιμένας ἐφθασας, τὰς ἀκυμάντας ἱερώτατε.

Μανίαν τοῦ Μαμωνᾶ ἀπέσεισας, εἰδώλων σέβασμα, ἐκ σῆς ψυχῆς καὶ ὡς καλὸς, οἰκονόμος τὸ σοὶ πικροῦσθαι, εἰς δεομένων τράπεζαν ἐπολυπλασιάσω τὸ τάλαντον.

Ναὸς ὡν τοῦ παναγίου πνεύματος, ταῖς ἐπιβάσει ταῖς ἱεραῖς λαμπόμενος Χριστῷ, καὶ ναὸν τῷ παντάνακτι, ἠκοδομήσω ἅγιε, εἰς ὑμνωδῖαν ἀκατάπαυσον. *Θεοτοκίον.*

Ολόγος ὁ τοῦ Θεοῦ πανάμωμος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε. καὶ σαρκοφόρος ὤφθη ἐπὶ γῆς, ἀλογίας λυτρέμενος, τὰς πλανηθέντας δόγματασι, καὶ συμβεβίη τῷ ἀλάστορος.

Ἔστος Κανὼν τοῦ Γεράσιου, Ὡδή α', Η'χος πλ. δ'.

Ἀσματῆλάτην.

Ανδρῶπος μὲν ὁ παρ' ἡμῶν ὑμνέμενος, ἔστος ἑράνιος. ὁ δὲ αὐτοῦ βίος, ἀγγελῶν ἐν σωματι, τούτων ἡμῶν ἀνέδειξε. διὰ τούτου ὑμνεῖσθαι, καὶ ὡς ἐπίγειος ἀγγελος, καὶ ὡς ἑσπεράνιος ἀνδρῶπος.

Πόλιον ὁδὸν πῶν ἀρετῶν ἐχ' ὠδεύσας, ἀνδρῶπε σὺ τοῦ Θεοῦ. πῶν ἀγαθῶν ἔργων, πῶν ἠκούσας δούλευγε. πάσης καὶ γὰρ διδάσκαλος, θεωρίας ἐγένετο, καὶ θαυμασῶν τύπος πράξεων, Πάτερ Βησσαρίων πρισμέγιστε.

Ζῆς καὶ θαυμάτων Βησσαρίων ἐνδοξε, μὴ καταλείψης ἡμᾶς. καὶ ζῶντων λειπῶν Πάτερ, μετ' ἡμῶν τῶν τέκνων σε, δεῦρο καὶ σῆσι σήμερον εὐλογῶν ἀοράτως, τὰς ἐκτελέντας τὴν μνήμην σε, καὶ χαροποιῶν τὰς ὑμνούντάς σε. *Θεοτοκίον.*

Θειγορεῖν με τὸ ἐν σοὶ μυσῆριον πείθει καὶ πάλιν ἀγνή, θεολογῶν τοῖνον, ἐν τῷ ψαλλεῖν ἔτω σοι, χαῖρε τὸ ξένον ἄκωσμα, ἡ Παρθένος καὶ μήτηρ Θεοῦ ἀσπόρου γὰρ ἔτεκες, ἕνα ἐν δυσὶ κόρη φύσει.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς. Ὡδή γ', ὁ Εἰρημῆς.

Ράβδος εἰς τύπον, τῆς Μυσηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλασῶ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. τῆς σφειρεύσει δὲ πρῶτην, ἐκκλησίαν, νῦν ἐξήνθησε, εὐλὸν Σταυρῷ εἰς κράτος καὶ σερέωμα. *Τρεσπύρον.*

Ὡς

Ως ἐπαθήκε, ῥαπιζομένη ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθεῖντι λαῷ, καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτε ἐδήλε ἐκκλησίας τὸ Μυσηρίον. ἡς ὁ Σταυρὸς καὶ σερέωμα.

Πλευρᾶς ἀχράντε, λόγῳ προσηύχης, ὕδωρ σὺν Αἵματι, ἐξεβλήθη ἐγκαινίζον διαθήκην, καὶ βυπτικὸν ἁμαρτίας. τῶν πικρῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, καὶ Βασιλέων κράτος καὶ σερέωμα.

Ὡδή γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Νοῦν ἔχων θεολαμπῆ, καὶ μετὰ σώματος ζηλῶν ἅγιε, νόων σεπτῶν τάγματα τέτοις ἐκδημῶν συνηρίθμησας.

Πολίτευμα ἐσχηκώς, ἐν ἑρανοῖς ἐξ ἑ Χριστὸν Κύριον, πάντες ἀπεκδέχόμεθα τούτον ἐκδυσώπει τοῖς δέλοισα.

Ανάψας σε νοητῶν, τῆς ἐκκλησίας ὁ Χριστὸς ἐδήκε, λύχῳ πιστοῖς πάντοτε, τέτων διανοίας φωτίζοντα.

Ρωννῶν τὴν τῶν βροτῶν, ἐξαοδηθήσασαν φύσιν Κύριος, ταύτην ἐκσῶ πάντα γενε, ἀνευ ἁμαρτίας προσέλαβε. *Ἄλλος. Ο' σερεώσας κατ' ἀρχάς.*

Χορβατῶν ἐν ἑρανοῖς, καὶ τῆς πανσέπτω τριάδι, μετὰ πάντων παρεσῶς τῶν ἁγίων, πάντων μέμνησο ἡμῶν, διὰ παντός ἀείμνησε, πάτερ πατέρων θείων, ἱεραρχῶντε ἀγλαίσμα.

Σὺ πάντων ὠφθης μιμητής, τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων, ἐκμαζάμενος αὐτῶν πάσας πάτερ, ἀκριβῶς τὰς ἀρετάς. ὡς περ καὶ νῦν ὁμοσκήνος, ἐν ἑρανοῖς ὑπαρχεῖς, ὡς Βησσαρίων θεόπνευσε.

Σὺ ἀπὸ βρέφους ἱερός, ψυχὴν ὁμῶς τε καὶ σῶμα, καὶ ἀγνὸς ἐν ἀμοτέροις ὑπάρχων, λειτεργὸς ὠφθης Θεῷ. διὰ καὶ μετὰ θάνατον ἱερατεύεις ἀνευ, ὡς Βησσαρίων θεόπνευσε. *Θεοτοκίον.*

Εὐρυχωρότατον Θεῷ, τῆς ἀχωρήτε δοχεῖον, ἡ τὸ κράτος τῆς προμήτορος εὐίας, ἀποδῶσα μοι ἡ σὺ, διχα φθορᾶς γὰρ ἔτεκες, τὸν τῶν ἀπάντων κτίστην, ἐκατὰ φύσιν, ἡ ἕκασιν. *Καταβασία. Ράβδος εἰς τύπον.*

Εἶτα τὸ Κοστάκιον τῆς Ἐορθῆς. Οὐψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκείνης. Κάσιμα, Η'χος δ'. τὴν ἀγαλοτητα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς πανήγυρις, ψυχῆς ἀείμνησε, ὁρῶντες Ἄγγελοι ταῦτα ἐβῶν ἐν τῇ σῆ ἐξοδῶ ἐν εὐφροσύνῃ, δεῦρο νῦν ἀναβῆθι, πρὸς *Β 2*

πρὸς Θεὸν ὃν ἐσώθησας. δεῦρο εἰς αἰῶνιον, Βησσαρίων πανήγυριν, λιπῶν
τὰ κάτω, ἄνω πορεύε, καὶ συναγάγε τοῖς ἀγγέλοις.

Καινὸν Ἦχος πλ. δ'.

Εν παραδείσῳ μὲν τὸ πρῖν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχ-
θρὸς εἰσφέρων νέκρωσιν. τῷ Σταυρῷ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἐνδυ-
μα, ἀνδρωποῖς φέρων ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπληρώθη πάσης
χαρᾶς. ὃν ὄρωντες ὑψόμενον, Θεῷ ἐν πίσει λαοὶ, συμφώνως ἀνακρά-
ζωμεν πλήρης δόξης ὁ οἶκος σε. **Ὡδὴ δ' ὁ Βιζμός.**

Εισακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυσήριον, κατενόησα τὰ ἐρ-
γασε καὶ ἐδοξασά σε τὴν θεότητα. **Τροπαιοῖς.**

Πιρογόνας μετέβαλε, ξύλῳ Μωϋσῆς πηγᾶς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ
Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσέβειαν, τῶν Ἐθνῶν προφαίνων τὴν με-
τάθεσιν.

Οβυθῷ κολπωσάμενος, τέμνεσαι ἀνέδωκεν, Ἰορδάνης ξύλῳ, τῷ
Σταυρῷ καὶ τῷ βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαι-
ρόμενος.

Γερῶς προσοιβάζεται, ὁ τετραμερὴς λαὸς προηγόμενος, τῆς ἐν τόπῳ
μαρτυρίας σκηνῆς, ζωροτύποις τάξεσι κλειζόμενος,
αυμασῶς ἐφαπλέμενος, τὰς ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυ-
ρὸς, καὶ διηγῆσαντο, Οὐρανοὶ τὴν δόξαν τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Δ'ξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Βραχίς. Ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθένησας ἰδοῦσα.

Απασράφας ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἐωσφόρος, ἐκ ἐν κρυττῷ δυόμενος, ἄλλ
ἐν ἀκρωρείᾳ, πάντοτε ἰσάμενος, ὑμνεῖν πάντας Κύριον, τὸν δο-
ξάσαντά σε ἡτοίμασας.

Στρατιώτης ἀνεδείχθης ὡς Βησσαρίων, σὺ τοῦ Χριστοῦ συνείδησιν, ἀγα-
θὴν καὶ πίσιν, ἔχων ἐν καρδίᾳ σε. διὸ καὶ ἠγάμισαι, τὸν καλὸν
ἀγῶνα μακαρίε.

Κεχρισμένος ἀνεδείχθης ὡς Γεράρχης παρὰ Χριστοῦ χρισόμενος ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ, τότε ἢ ἐκτίσαστο, πλευρᾶς αὐτοῦ αἵματι, ὡς ἀρχιε-
ράρχης καὶ πυρῆταις. **Θεοτοκίον.**

Ολωλότα με εἰς πάσῃ τῆς ἀτιμίας, καὶ εἰς βυθὸν ποντέμενον, τὸν
τῆς ἀμελείας, πᾶναγνε ἀνέλκυσον, ὡς κτίστην κηύσασα, τὸν τὰς
ἀμαρτίας ἐξαίροντα. **Ἄλλος.**

Δύχνος

Σὺ με ἰσχύς Κύριε.

Δύχνος τοῖς σοῖς, ποσὶ τῷ ὄντι γενόμενος, ὁ Κυρίε νόμος, καὶ ταῖς
τρίβοισσε Φῶς αἰ αὐτοῦ, ὄντως ἐντολαί, πρὸς ὑψηλοτάτας καὶ
θαυμασὰς ἐπανήγαγε τῶν ἀρετῶν σὲ πάτερ, κορυφὰς ἐκβοῶντα τῇ δυ-
νάμεισε, δόξα φιλανθρώπε.

Τὸν Ἡλιῶ, ἄριστα ζῆλον προτόγητι, Μωϋσέως, μίξας ὁ αἰοίδιμος ἔτος
πατήρ, ἦν ὡς ἀληθῶς, ὁ αὐτὸς Ἡλίας, καὶ Μωϋσῆς ὅτε ἐπαρτεπεν,
εὐθέε πλήρης ζήλου, καὶ προτόγητος ἅμα, Βησσαρίων ὡς πίσεως προ-
μαχος.

Σὺ τῷ Χριστῷ, ἐπικολέθησας ἐνδοξε, καὶ νεκρώσας, πάτερ τὰ σκιρτή-
ματα, τὰ τῆς σαρκὸς, ὡφθης ἐπὶ γῆς, ἄλλος ὡς Ἡλίας, τῷ θεῷ
ζήλῳ πυρέμενος, κατὰ τῶν ἀνομούντων, ἐπικείμενος μάκαρ, διδα-
χαῖς τῶν ὁσίων ρημάτων σε. **Θεοτοκίον.**

Θπλασεργὸς, εὐρατο ἐκ τοῦ αἰῶνος σε, ἐν κοιλάδι, κρῖνον κατάρω-
τατον, ταῖς ἀρεταῖς, λάμπησαν σεμνῇ, βᾶσει τῆς ἀγνείας,
εὐρύτητι τῆς σεμνότητος, ἀνύψωσε τῷ γένει τῶν ἀνδρώπων. διόσε,
ὡςμητέρα τοῦ κτίσε δοξάζομεν. **Καταβασία.** Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡδὴ δ' ὁ Βιζμός.

Ωτρισμακαρίσον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος. δι
ἔπέπτωκεν ὁ ξύλον ἀπατήσας, τῇ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ
προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τροπαιοῖς

Σὲ τὸ αἰοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστὸς, ἢ τὴν Ἐδέμ φυλάττεσα,
σρεφομένῃ ρομφαία, Σταυρῷ ἠδέσθη, τὸ Φρικτὸν δὲ Χερσεβιμ,
εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Αποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τῷ Σταυρῷ, φρίττεσι χαραπτό-
μενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πωλῶσιν, οὐρανίων γηγενῶν, γένος
δὲ γόνου κόμπτει Χριστῷ τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ θεῖος Σταυρὸς, ἐσοτισμένους Ἐθνεσι,
τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος ἀπασράφας οικειοῖ τῷ
ἐν αὐτῇ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'.

Σὺ Κύριε με Φῶς.

Σὺ

Σὺ ὄλην κοσμικὴν, καὶ τὴν τύρβην ἀπέρριψας, σῆς ἁγίε διανοίας, καὶ προσήλθες Κυρίῳ, ἐν πάσῃ ὀσιότητι.

Σὺ βύσας τὰς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος ὄσιε, αἰδησίεις τῆ ἀπαθεία, ὡς καλῶ κυβερνήτῃ τῷ πνεύματι ὑπέταξας.

Σὺ ἡρθης ἱερῶς, ὡς ἐλαία κατάκαρπος, ὡς Φοῖνιξ καὶ ὡσεὶ κέδρος, τοῦ Θεοῦ ἐξανθήσας, καὶ παντα εὐδία σας. *Θεοτοκίον.*

Σὲ μόνην καθαρὰν, εὐρηκῶς, ὁ ὑπέρθεος, ἐν μήτρᾳ σε σωματῆται, ἀπαθῶς καὶ ἀρρέυως, ἀγνή ὁ παντοδύναμος.

Ἄλλος. Ἰνατί με ἀπόσω,

Μυσικῶν ἀρωμάτων, Βησσαρίων ἐνδοξε, σκευὸς γενόμενος, τὰ γὰρ ἐκ τῆ θείας, καὶ ἁγίως σε σώματος ῥήματα, ὑπερ πάσαν, ἣσαν μύρων ὁσμὴν παντοίων Πάτερ. τῶν πιστῶν τὰς αἰδησίεις ἐπευφρανας.

Σὺ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις, τον Θεὸν ἐδόξασας θεομακάρισε. διὰ τῆτο δόξης, παρ αὐτῆ ἀωνίε τετύχηκας. ἀλλοικῶν ὦ Πάτερ, τῆς ἑρανεῖς, μὴ ἐπιλάσῃ, τῶν ἐν γῆ ἐκτελουμένων τὴν μνήμην σε.

Αράτω δυνάμει, Πάτερ δυναμέμενος τῆ θεία Πνευματος, ἐπὶ γῆς ἐφάνης, ὡς ἀσώματος ἄλλος αἰοῖδιμε. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τῆ λυτρωτῆ σαυτὸν ἐνώσας, ἱεράρχης ἐδείχθης πανάρισος. *Θεοτοκίον.*

Φεῦ, καινότερον κόρη, τῆ ἀσπόρε τότε σε ἔποτε γέγονεν. ἔδδ ἀπὸ αἰώνος, φρικωδέστερον ὤφθη μυσηριον, τῆ ἐν σοὶ παρθένε. βαβαὶ τῆ ὑψεὶς καὶ τῆ βάθους, τῶν ἀρρήτων καὶ ξένων θαυμάτων σε.

Καταβασία. Ὡτρησμακάρισον ξύλον. *Ὡδὴ ε'.* ὁ Εἰμός.

Νοτίε θηρός ἐν σπλάγχθοις, παλάμας, Ἰωνᾶς, σαυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτηριον πάδος, προδιετύπε σαφῶς. ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάσασιν ὑπεζωγράφησε, τῆ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, καὶ τριμέρῳ ἐγέρσει τὸν Κόσμον φωτίσαντος.

Τροπάειον.

Ο γήρατι, καμφθεις καὶ νόσω τρυχωθεις, ἀνωρῆτο Γαβὼλ χεῖρας ἀμείψας, τὴν ἐνέργειαν φαίνων τῆ ζωφρε Σταυροῦ. τὴν παλαιότητα καὶ γὰρ, τῆ νομικῆ σκιάδος γράμματος ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τῆτω σαρκὶ προσπαγείς Θεός, καὶ τὴν ψυχολεθρον νόσον, τῆς πλάτης ἀσῆλασε.

Νεα-

Νεαζέσαις θεις παλάμας, ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, σαυροειδῶς κάραις ἐδήλα, ὡς πρεσβύτερον κλέος, ὁ νομολάτρης λαός, ὑποπτευθεις. ὅθεν ἔτιως ἐξηπατήσας, ἐκ ἠλοίωσε τὸν ζωφρονον τύπον. ὑπερέξει λαός γὰρ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, νεοπαγείς ἀνεβόα, Σταυροῦ τειχιζόμενος.

Ὡδὴ ε'.

Ὅτω σοι μετὰ Φωῆς.

Σώφρονι, συλλογισμῷ χρησάμενος ὄσιε, ἐν ταῖς πενήτων κοιλίαι, ἐσκορπίσω πλετόν, διὸ θεριζεις, εὐφροσύνην, ἐπαπολαύων πόνων τὰ ἐπαθλα.

Ανω σοι, πρὸς Οὐρανὸν ἡτοίμασαι γέφυρα, ἐν Ἀχελώϊ κτιοίσεις, ὑπὸ σῆ γεφύρας ὡ θεομάκαρ, εἰς πορείαν, τῶν χαλεπῶς κυκλόντων τὸ πρότερον.

Ρύσιν σε, τῶν ἀιχμαλῶτων Πάτερ γνωσκομεν, καὶ ἐν εἰρητῇ κελεισμένων, καὶ ἐν θλίψει πάσῃ κεκακωμένων, καὶ ἀνάγκῃ, διὸ ἡμᾶς κακώσεως λύτρωσαι. *Θεοτοκίον.*

Ισυνον, πρὸς σωτηρίας ὄρμεσε δέσπονα, τῶν λογισμῶν καταγίδι, καὶ παθῶν τῆ θλίψει ἀπεγνωσμένον, ἢ σωτήρα, τῶν σὲ τιμῶντων ἀποκνήσασα. *Ἄλλος.* Ἰλαδίημοι σωτή.

Ιεραρχῶν καλονῆ, καὶ θεῖον χαίροις ἀγλαΐσμα, πατέρων ὄντως ὀφθεις, Βησσαρίων ἡδισμα. ναὶ, χαίροις αἰοῖδιμε, ἱεράρχα χαίροις, ὁ κἀνὼν πάσης εὐδύτητος.

Καινοφανῶν ἀρετῶν, δημιουργὸς ὦν ὁ μέγιστος, ἀρχιερεὺς ἀληθῆς, Βησσαρίων ἐνθεος, ταχίστην ἀνάβασιν, δι αὐτῶν ποιεῖται, πρὸς Θεὸν ὄντως τὴν Φέρασαν.

Διδασκαλίαις ταῖς σαῖς, ἡμᾶς ὦ πάτερ ἐπόμενοι, ὡς ἐπὶ γῆς μετὰ σῆ, καὶ ἄνω τὴν οἰκισιν, ὀφθειμένον ἔχοντες, ἑρανοπολίτα Βησσαρίων ἱερώτατε. *Θεοτοκίον.*

Αρρήτε χαῖρε Θεοῦ, μεγαλουργίας διάκονος, ὀφθεισα κόρη ἀγνή, καὶ πᾶσαν τῆ τόκα σε, τὴν φύσιν θεάσασα, τῶν βροτῶν Παρθένε, τὸν Θεὸν βροτῶν γὰρ ἔτεκες.

Κοντάκιον. Ἡχος, πλ. δ. Τῆ ἱεραρχῆ.

Κατὰ δαιμόνων ἐκ Θεοῦ τὰ νικητήρια, ἐκ βρέφους πάτερ εἰληφὸς πατιερώτατε καὶ ἰσάγγελος γενόμενος ἐν ἀνθρώποις, εἰς ἑράνια μετέξεις νῦν σικηνώματα. διὰ τῆτο καὶ ἡμῖν τοῖς κάτω μένεσι, δεῖ κραυγάζει σοι. Χαίροις πάτερ θεσπέσιε. *Ὄκος.*

Ἀγ-

Αγγελοι καθορώντες, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, ἐκ γῆς ἀνερχομένην
 ὦ πάτερ, πρὸς τὰς ἐπαρτίας μονᾶς, ἀρετῶν ἐνθέων ἀσραπαῖς
 λάμπασαν, ἐχόρευον καὶ ἐκράζον τρισόλβιε, πρὸς σὲ τοιαῦτα, χαῖρε
 παῶν ἀρετῶν ἐργάτα. χαῖρε παῶν κακιῶν διώκτη. χαῖρε σωτηρίας
 πολλῶν ἡφθῶς πρόξενος. χαῖρε ἀπωλείας πολλῶν ὀφυσάμενος. χαῖρε
 φόβη βίβη πάντοτε πλήρης ὦν ἐν προσευχαίς. χαῖρε λόγου θείου πάν-
 τοτε πλήρης ὦν ἐν διδαχαῖς. χαῖρε, ὅτι θρεμμάτων λογικῶν ποιμὴν
 ὄφθης. χαῖρε, ὅτι διάκτης νοητῶν λυκῶν ὄφθης. χαῖρε κλειῶν πα-
 τέρων διάδοχε. χαῖρε ἁγίου πάντων συμμετοχε. χαῖρε τῶν κάτω
 καλῆ οἰκονόμε. χαῖρε τῶν ἄνω Θεῶ κληρονόμε. χαῖροις πάτερ
 δεσπέσιε.

Τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα τὸ σάβαν.

*Τῷ αὐτῷ Μηνί, ἢ Μνήμη τῆ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος Ἀρχιεπισκόπου
 Λαρίσης. Στίχος.*

Γῆθεν μετασᾶς, Βησσαρίων ἐν πόλῳ.

Κἀκὴ ἀρητήρ ἐσι σὺν θυηπόλοις.

Πέμπτη καὶ δεκάτη, Σάβαν Θεσσαλίας σκοπὸς Ἐλλάδος.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βησσαρίων ἐκ κώμης ἦν τῶν περι τὰ
 τέρματα Μακεδονίας, μᾶλλον δὲ Θεσσαλίας μεγάλων Πυλῶν,
 ἐξ ὀρθοδόξων γονέων καὶ ἱερῶν γεννηθεὶς τε καὶ ἀνατραφεὶς. γράμμα-
 τα δὲ μεμαθηκῶς, καὶ ἠδὴ πρὸ δεκαετίας γενόμενος, ἐν ἐρωτῇ γενόμε-
 νος τοῦ μοναχικῆ βίβη καὶ σχήματος, τῷ ὄντι μοναχικωτάτῳ Μάρκῳ
 μητροπολίτῃ Λαρίσης Φοιτᾶ, καὶ συχνὸν χρόνον μετ' αὐτοῦ δια-
 μείνας, καὶ κανονικὰς τε ἱερατικὰς βαδμῆς διαμείψας, ἐπίσκοπος παρ'
 αὐτοῦ Δομενίκα καὶ Ἐλασσόνας προχειρίζεται. ἀλλ' ὅ τῆς πόλεως δή-
 μος ἔκτινος ἐρίδος, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν οἰήσεως καὶ ἀπειθεύσιας, πύτον ἔ-
 προσδέχονται. ἢ δὲ πρόφασιν, ὅτι ἦν ποτὲ τιμηθεὶς εἰς ἀρχιεπισκο-
 πῆν τὸ τέτων πόλισμα. διὸ καὶ ἀνοήτως προσελθόντες τῷ τότε πα-
 τριάρχῃ χρυσολιπῶ μᾶλλον ἢ θεολίπτῳ, ἐπίσκοπό ντινα λαμβάνου-
 σι παρ' αὐτῶ, Νεόφυτου τένωμα, μετὰ θάνατον ἀλυτον εὐρεθέντα.
 ἔτος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ μιμητῆς, εἰς ἕδεν τὸ πρᾶγμα θέμενος, μάλιθα
 δὲ καὶ λαβὴν ἡσυχίας τούτο δραξάμενος, προσέμενε τῷ κατὰ πνεῦ-
 μα αὐτοῦ πατρὶ Μάρκῳ, θεραπεύων κατὰ τὰς προσμένοντας ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ πτωχῆς τε καὶ ἀδανεῖς ἔργῳ, καὶ λόγῳ. ἔτως ἔν καρτερήσας
 ἔνιαυτὸς τέσσαρας, τῆς τῶν Σταγῶν ἐπισκοπῆς ποιμένος χηρευσάσης,
 ἐξαι-

ἐξαιτεῖται παρὰ τοῦ λαῶ, εἰς τὸ ἐξάρχειν αὐτῶν ἐπιτροπικῶς. ἔτινος
 γενομένη, καὶ χρόνος προσμείνας ἐξ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπισκοπῇ, πολλὰς
 ἐπιχειρίας καὶ ὑπερορίας ὑπέμενε, διάτινος χαιρεκᾶκε καὶ ἀνιέρη Δομετίε
 καλεμένος. τῆ δὲ ἱερωτάτῃ Μάρκῳ τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ πρὸς τὰς
 ἐκείθεν ἀπάραιτος μακαρίας μονᾶς, ψήφῳ καὶ αἰτήσῃ τῶν τῆς ἐπαρ-
 χίας ἐπισκόπων, τῶν τε κληρικῶν καὶ παντὸς τῆ λαῶ, διάδοχος τοῦ
 Λαρισσαίων θρένε παρὰ τῷ πατριάρχῃ Ἱερεμίε καθίσταται. ἀλλὰ τίς
 τὰς μετὰ ταῦτα θραερεῶς αὐτοῦ πράξεις ἐξαγγελεῖ; τὰς τῶν ἀρχι-
 μαλῶτων ἀναρρήσεις, τὰς εἰς τὰς λιμώττοντας καὶ δεομένας ἐπιχειρίας,
 καὶ χορηγίας τὰς ἐν ποταμοῖς γεφυράς, καὶ μαρτυρεῖ εἰσέτι τὸ τετα-
 ἀξιόλογον ἔργον ἐν λευκοποτάμῳ, ὅστις ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων λευκο-
 πόταμος, ἐκ Πίνδης εἰς Αἰτωλίαν κατερχόμενος ὀνομάζεται, ὑπὸ δὲ
 τῆ ποιητῶν ἀργυροδίνης, Ἀ'χελῶος. ὁ ἔργον ἔδειξεν πρότετα τῆ ἁγία
 ἐν ποιῆτῳ χωρίῳ ἐπεχειρίσατο. διὰ τὸ ῥαγδαῖον ἐν τοῖς ὄμβροις τῆ
 ρεύματος, καὶ το συρφετόν, ἀλλὰ καὶ τὴν νῦν ὀρωμένην περικαλῆ μονῆν
 τῶν σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πλησίον τῆς αὐτῆ κώμης ἐν τῷ ὄρει,
 αὐτὸς πρῶτος σινεσῆσατο, καὶ τὰ θεμέλια ταύτης ἐπέθετο. εἰ καὶ ὑπὸ
 τῆ αὐτῆ ἀδελφιδῆ Νεοφύτῃ ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων ἐπισκόπων τῆς αὐτῆς
 ἐπαρχίας, καὶ τῶν παρόντων ἀδελφῶν εἰς τὸ κρεῖττον ὑσερον μετεσκευ-
 ἀσθη. εἶχε δὲ συναντιλαμβανόμενον ἐν ἀπασι καὶ τὸν ὀμᾶίμονα, τὸν
 ὀσιώτατον Ἰγνάτιον ἐπίσκοπον Καππάας καὶ Φαναρίας. καὶ ἔτω καλῶς καὶ
 θεοφιλῶς τὰ κατ' αὐτόν καὶ τὰς ὑπ' αὐτόν διαδεις, καὶ οἰκονομίας,
 καὶ πνευματικῆς ἐγγύς τε γενόμενος, πρὸς Κυρίον ἐξεδήμισεν. οὐ ταῖς
 ἁγίαις πρεσβείαις Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. *Ὡδὴ ζ. ὁ Ἐκτός.*

Εἴκοτον πρόσαγμα τυράννου, δυσσεβῆς λαὸς ἐκλόνησε πνεόν ἀπειλῆς
 καὶ δυσφημίας θεοσυγῆς. ὁμως τρεῖς παῖδας ἐν ἔδειμάτωσε, θυμὸς
 θυμῶδης, καὶ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' ἀντηχῆντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
 συνότεις ἐψάλλον. ὁ ὑπερῦμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογη-
 τὸς εἶ.

Τροπᾶριον.

Ξύλα γευσάμενος ὁ πρῶτος, ἐν βροτοῖς φθορᾷ παρῶκησε. εἰ ψιν γὰρ
 ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακρίθεις, ὄλω τῷ γενεῖ σωματόφθορος τις,
 ὡς λυμὴ τῆς νόσος μετέδωκεν. Ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν,
 Σταυρῆ τὸ ξύλον κράζομεν ὁ ὑπερῦμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν,
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ελυσε πρόσαγμα Θεῶ, παρακοῆ, καὶ ξύλου ἠνεγκε, θάνατον βρο-
 τοῖς, τὸ μὴ εὐμαιρῶς μεταλειφθεῖν. ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐπιτίμης δὲ,
 ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἶργετο. ὀυκτιλόχε δυσθανεῖς ἠνεψεν,
 εὐγνω-

εὐγνωμοσύνη κράζοντος· ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ.

Ράβδον προσπύσσει τὸ ἄκρον, Ἰωσήφ ὁ γεννησόμενος, ἐλέπων Ἰσραὴλ τῆς Βασιλείας τὸ κραταῖον, ὅπως συνέξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρός προδηλῶν. Οὗτος γὰρ τοῖς βασιλευσίν, τροπαιῶχον καυχίμα καὶ φῶς τοῖς πίσει κράθειον. ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός εὐλογητός εἶ. *Ὡς ζ.* Ἐν τῇ καμύφ ἀβραμαίται.

Ως ἱεράρχης, ὡς τοῦ Χριστοῦ διάκονος πεφυκώς, πίσει τοῖς λόγοις πρέφων τὴν σὴν ψυχὴν, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν πνεύματι, πεισὸς μετέδωκας, τῷ ἐν σοὶ χαρίσματος ἱερώτατε.

Νῦν κατοπτρεῖς, ἐκ ἐν ἀνίγωματι δόξαν τὴν βεϊκὴν, ἐδ' ὡς ἐν ἐσώπτρῳ, βλέπειν τὰ μυτικά, ἀλλὰ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, ὁρᾷς τὰ ἄδύτα, εὐλογημένος κράζων σὺ Κύριε.

Συνεορτάζει ἡ Λαρισσαίων πόλις, ἡ Θεσσαλῶν. πίσει συνελθῆσα Σηκὴν ἐπὶ τὴν σὴν, τῶν λειψάνων τὴν μυρίπυσον, σὺν τοῖς μονάζουσιν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου ὁ ἐσῆξας. *Θεοτοκίον.*

Ολολαμπῆ σε, καὶ φωτοφόρον δεῖον σκίηνωμα, πόρρωθεν εἰδῶς ὁ θιασος προφητῶν, ἐμπνεύστοι ἐκράνυαζον, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. *Ἄλλος.* Θεὸς συγκατάβασι.

Οὐτένημας ἀγίε, Θεῷ γὰρ ζῶντι, ἐκ ἀποδηήσεις ποτὲ, διὰ τῆτο ὡ πάτερ ἡμῶν τῶν τέκνων μὴ ἐπιλάθῃ τῶν σῶν, ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σοῖς καταξίωσον, τυχεῖν καὶ πάντας ἡμᾶς τῆς αἰωνίης ζωῆς.

Σὺ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν εὐφροσύνῃ ζωῆς συνήξας καρπῶς. ἀποδηήσας οὖν πάτερ, ἐπερανίως πληρώσας πόυων ἐκ σῶν, τρυφᾶς ἀληκτώως, καὶ ψάλλων συμπάλλουσιν, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ανύσκατον ἔχωνσε, τὸ ὄμμα πάτερ διὰ παντός τῆς ψυχῆς, ἠνωμένος ὑπήρχες, καὶ κάτω μένων, τῷ ἐν ὑψίσοις Θεῷ. διὸ καὶ ψάλλων ἀπαύτως ἐκράνυαζες, εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. *Θεοτοκίον.*

Νοῆσαι ἐδύνανται, τὸν ξένον τρόπον τῆς σῆς λοχειίας ποτὲ, ἐχθροὶ ἀνδρωποὶ μόνον, ἀλλ' ἐδ' αἱ ἀνωδυναμῆς πᾶσαι ἀγνή. βαβαὶ παρθένη τῷ ὑψος τῆς δόξης σου, εὐλογητός ὁ ἐκ σῆ τεχθεῖς ἀσπώρως Θεός. *Ὡς η.* ὁ Ἐλεμός.

Εὐλογεῖτε παῖδες τῆς Τριάδος Ἰσάριθμοι, διημεργὸν πατέρα, Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκατάκάντα λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψῆτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, πνεῦμα πανάγιον εἰς τὴς Αἰῶνας. *Τροπάριον.*

Υψω-

Υψωμένε ξύλε, ἱραντισθέντος, ἐν αἵματι, τῷ σαρκωθέντος λόγῳ ὑμνεῖτε, αἱ τῶν ἑραῶν δυνάμεις, ἑροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐορτάζεισαι. λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυρὸν, διὸ τῷ Κόσμῳ ἀνάσασις εἰς τὴς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν ἔχει Χριστὸς ὁ Θεός ὑψῆτε, ἱεροσπεπῶς καὶ λογγῆν, δεῦ Λόγῳ σῶμα ἀντιτορήσασαν. ἰδέτωσαν Ἐθνη πάντα τὸ σωτήριον, τῷ δεῦ δοξάζοντα εἰς τὴς αἰῶνας.

Οὶ τῇ δεῖα ψήφῳ προκριθέντες ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πῆσοι βασιλεῖς, καυχᾶσθε τῷ τροπαιοφόρῳ ὄπλῳ, λαγχόντες δεόθεν, Σταυρὸν τὸν τίμιον. ἐν τῷ γὰρ Φύλα πολεμίων, θράσος ἐπιζητῶντα, σκεδάννυνται εἰς τὴς αἰῶνας. *Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.*

Ἰνα θησαυρὸν ἐν ἑραῶν, κομίση ἄσυλον καὶ ἀδαπάνητον, ἐν γῆ σὺν πλῆτον διένειμας πενομένοισι ἀναπήροισι τε, ὡς τῷ Κυρίῳ τὰ αὐτῷ παρέχων ὅσοι, εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πλήγητις ἐδαμῶς τ' αἰσχροκερδῆς, ἐδόλως παροῖος, ἀυθάδης ἠκίσα, ἀλλ' ἐργάτης ἀνεπαίσχυντος, ἀνεπίληπτος καὶ ἀμαχος, διδακτικὸς ἐπιεικής, καὶ ἀφιλάργυρος, ἀνεδείχθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ καλῶς προϊστάμενος.

Λόγω σε τὸν βίον παραδείς, ἐμπρῶτων ἄριστα, καὶ κατ' ἀμφοτέρα, ἀδικίος ὅσοις, ζυγασάτης τε σοφώτατος, τῆς εὐσεβείας διδασχὰς πᾶσι προδόμενος, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον. *Θεοτοκίον.*

Ενα τῆς τριάδος ἐν γασρὶ, ἐδέξω πάναγνε, καὶ ἀπεκύησας. διὸ ψυχῆς ἐμῆς δύναμιν, τριημερῆ τῷ δεῖῳ πνεύματι, ταῖς σοῖς πρεσβείαις κρατεράν πᾶσιν ἀνάδειξον, τοῖς ἐχθροῖς μὴ, ἐπιθεμένοις μοι μάτην ἐνάσσοτε. *Ἄλλος.* Ἐπαπλασίως κάμνον.

Εν θησαυρῶν τῷ πνεύματος, καὶ αὐτός πάτερ ἄνωθεν, πλῆτον εἰληφῆς παρὰ Θεοῦ ἀκένωτον, πεινώσας μὲν ἐθρεψας, διὰ τοῦ δεῖος λόγῳ ψυχῆς, σῶματα δὲ πάλιν τῷ λιμῷ ἐκτακέντα, πανσόφως ἀνεκλήσω, χορηγῶν κατ' ἐνάσην, ὡς δεῖος οἰκονόμος, ἅπαν αὐτοῖς χρεῖωδες.

Πάντων πατὴρ γενόμενος, Ἀβραάμ ὁ φθῆς δεύτερος, τῷ Μελχισεδεκῆν, κατὰ τὴν τάξιν ἀγίε, προσφέρων ἀναίμακτον, ἀρχιερεῖ θυσίαν Χριστῷ. καίγε μετὰ πάντων καὶ τῷ δεῖσθαι ὄκε, ἐχθρῶς ὡς ἀλοφύλης, ἐκδιώκων δικαίως, τὴς ἀποσχίζοντάς σε, καὶ φθειρόντας τὴν ποιήνην.

Τῆς Λαρισσαίων πόλεως, ψήφῳ δεῖα γενόμενος, καὶ ἀρχιερεὺς ὁ Βησσαρίων ἄριστος, κανῶν ἀκριβέστατος, δικαιοσύνης ἀφθῆς ὄμῃ, καὶ ὑπο-

ὀπογραμμὸς τῶν ἀρετῶν πασῶν πάτερ, ἐπιτιμῶν ἐλέγχων, ὡς ὁ Παῦλος διδάσκει, πάντα ποιῶν ὡς πάντας, κερδήσης ὡς ἐκεῖνος.

Θεοτοκίον.

Η μυροθήκη δέσπονα, ἡ τὸ μύρον ἐκβλύζουσα, τὸ ὑπερφύεις καὶ μουσικὸν τῆς χάριτος, ὃ πᾶσαν διώδευσε τὴν οἰκεμένην θείαις ὀδμαῖς, ἡ φυλοτιμία ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων, Μαρία ἡ θεόπαις, ἦν ὑμνήσιν αἰτάξεις, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ὡδή δ' ὁ Βίβλος.

Μουσικός εἰ Θεοτόκε, παράδεισος ἀγεωργήτως βλασήσασα Χριστόν, ὑφ' ἐπὶ τὸ Σταυρὸν ζωφορὸν ἐν γῆ, σφευτέργηται δένδρον. διὲ νῦν ὑψέμενε, προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν. *Τροπάριον.*

Αγαλλέσω τὰ δρυμὲν, ξύλα σύμπαντα, ἁγιασθεῖσις τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' ἐπερ ἐξ ἀρχῆς ἐφυτεύθη, Χριστὸν ταυθέντος, ἐν ξύλῳ. δι' ἐν νῦν ὑψέμενε προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Γερὸν ἡγέρθη κεραὶ θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρὸς ἐν ὧ ἀμαρτωλῶν νοεμένων συνδλῶνται τὰ κέρατα. διὲ νῦν ὑψέμενε, προσκυνῶντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν. *Μῦθος ἀχειροτόμητος ὄρεσι.*

Κύκλος ἀρετῶν ἀνεδείχθη, ἐκ διαφόρων θεομάκαρα, παρὰ ἀγωνοθέτε ἐξέφθη, Χριστὸν τὴν κάρην ἀμαραντινῶ σέφει, ἐν ᾧ καὶ ἡμῶν μέμησο, τῶν ἑορταζόντων τὴν μνήμην σε.

Εχων τὸν Χριστόν ἐνοικοῦντα, θεοειδῆς ὄλος ἐδείχθη, ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, ὀρθῶς συνάψας ἐν σεαυτῷ ὧ μάκαρα. διὲ ἐπαγαλλόμενος, νῦν ἀπολάμεις τῆς ἀλήκτε τρυφῆς.

Γλεων τὸν Κύριον πάτερ, ἀπεργασάμενος ἰκέταις, ἐν εἰρηνικῇ καταστάσει, ἡμῶν τὸν βίον διακυβερνήσον, καὶ ἐπιθρείας δράκοντος, τῆς τῷ νοητῆ ἐλευθέρωσον. *Θεοτοκίον.*

Νύξ μοι τῶν παιδῶν ἐπάνεση, καὶ νυσαγμῶ τῆς ἀμελείας, ὄλος συνεσχέθη ὀτάλας, κακῶς διάγων ὄλον τὸν βίον με, ἀλλ' ἡ τὸ φῶς κῆσασα, Φώτισον κόρη τὴν καρδίαν με.

Καλλος. Ἐξέση ἐπὶ τῆτῳ ὁ Οὐρανός.

Εμὲ τὸν ὑμνογράφου πάτερ τὸν σόν, σὺν ἐμοὶ δὲ καὶ πάντας τὲς ψάλλοντας, ὄν ἐκ ψυχῆς, ὑμνοῦσι προσῆξαι τούτου ἐγώ, ταῖς πρὸς θεὸν πρεσβείαις σε. ἐντα παμμακάρισε νῦν οἰκείς, συάναγε καὶ δείξον, υἱὲς καὶ κληρονόμους, τῆς βασιλείας ἧς περ ἐτυχεῖς.

Ω ἐτυχεῖς σφάνων παρὰ Θεοῦ, καὶ γερών νησσαρίων πανδύμασε δὸς καὶ ἡμᾶς, διὰ πρεσβειῶνσε Πάτερ τυχεῖν, τῆ ἀοράτῳ πάντοτε,

τε, πάντα ἐπισκέψεῖσε συντηρῶν, ἀπάσης ἀοράτων, καὶ ὀρατῶν ἐχθρῶν τὰς δέλεεσα.

Ο ὕμνος εἰ καὶ πέρας ἔσχεν ὁ σὸς, ἀλλ' ἡμῶν ὁ πρὸς σὲ πόθος ἁγίε, διηκεῖς. παῖδες φιλοπάτορες γὰρ ἡμεῖς, σὺ δὲ πατὴρ φιλόσοργος, πάλιν ἱερώτατε πεφυκῶς, ἀχωρίζεις τῶν τέκνων, τῶν σῶν ἡμῶν καὶ ὡδε καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἔσο κρίσεως. *Θεοτοκίον.*

Συμπέρασμα θεόλεκτον Προφητῶν, Αποστόλων Μαρτύρων τὸ κήρυγμα τῶν Ασκητῶν, τύπος καθαρότητος καὶ σεωπτόν, τῶν Ἀρχαγγέλων καύχημα, καὶ τῆς θεαρχίας καταγωγή, πτωχῆς ἐκ διανοίας, προσδέχεσθε Θεοτόκε, μετ' εὐμενείας τὸ ἐφύμιον.

Ἐξαποσιλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πανήγυρις χαρισόσυνος, καὶ ἱερὰ ἐφέσηκε, τῷ ἱεράρχῃ σήμερον, ἡ πανσέβαστος μνήμη, ἁσματικὴν εἰς χορείαν, συγκαλέσα ἅπαντα τὰ σίφη τῆς Ἐκκλησίας, ὕμνοις ψαλμοῖς τε καὶ ᾠδαῖς, σημαθροῖοιθε πνευματικῶς ἑορτάσαι. *Καὶ τῆς ἑορτῆς.*

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκεμένης, Σταυρὸς ἡ ἀραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρὸς πιστῶν στήριγμα, Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμονῶν τὸ τραῦμα.

Εἰς τὲς Αἴνες. πᾶσα πνοὴ ἰσῶμεν εἰς σὲ, καὶ ψάλλομεν τῷ Σταυρῷ προσόμοια γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τὸ παραδόξον Δαύματος.

Ω τὸ παραδόξον Δαύματος, τὸ ζωφόρον φυτὸν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος εἰς ὑψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον, δοξολογῶσι πάντα τὰ πέρατα. ἐνδειματῶνται δαίμονες ἅπαντες. ὧ ὄιον δῶρημα ταῖς βροτοῖς κεχαρίσαι. δι' ἐ Χριστὸν σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. *Ὅμοιον.*

Ω τὸ παραδόξον Δαύματος, ὡς βότρυ πλῆρης ζωῆς, ὁ βασάσας τὸν ὑψιστον ἀπὸ τῆς ὑψέμενος, Σταυρὸς ὀράται σήμερον, δι' ἐ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλιούσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, ὧ εὐλον ἀχραυτον, ὑφ' ἐ ἀπελάσομεν τῆς ἐν ἑδὲμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστόν δοξάζοντες.

Ω τὸ παραδόξον Δαύματος, εὐρος καὶ μήκος Σταυροῦ, ἕραν ἐ ἰσοστάσιον ὅτι θεία χάριτι ἀγιάζει τὰ σύμπαντα. ἐν τῆτῳ ἔστη βάρβαρος ἡ πτηνται ἐν τῆτῳ σκῆπτρα Ἀνάκτων ἡδρασαι. ὧ θείας Κλίμακος, δι' ἧς ἀνατρέχωμεν εἰς ἕραν ἐς ὑψέμενος ἐν ἁσμασι, Χριστόν τὸν Κύριον.

Τῷ ἁγίῳ προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενεῶν ἐν Μάρτυσι.

Γερῶν ἐν Χρισματι, λαμπρυνθεῖς τὴν διάνοιαν, τῷ Χριστῷ τὸ πόμιον, καθωδήγησας, ἐπινομήτην σωτήριον, καὶ νῦν ἐξεδήμησας πρὸς τὴν

Προκατάσσεις.

Τὸ λοιπὸν ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἐτζί εἶναι, καθὼς εἶπομεν, καλὸν ἐφάνη καὶ εἰς ἐμε-
 τῶρα, νὰ διηγηθῶ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγάπην ἐγγράφως, βίον ἢ πολιτείαν, δι-
 καίαν, ἢ ἀγίαν, ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος ἐλαμψε μετὰ τὰ καλὰ ἔργα, ἢ μετὰ τὰς ἀρετὰς, ὡσάν
 ἐκείνος τὸς παλαιὸς ἀγίος ὅπως ἀκούομεν. ἢ ἐξεπέρασε ὅλας ἐκείνας ὅπως ἦσαν εἰς τὴν ἐδι-
 κητὰ γενεάν, λέγω δὲ τὸν βίον, ἢ τὴν πολιτείαν τῷ ἁγίῳ Πατρὶς ἡμῶν Βησσαρίωνος,
 ὅπως ἐσόλισε τὴν ἐκκλησίαν τῆς Θεσσαλίας, ἢ τῆς Ἑλλάδος. ὅπως ἐπετέθη ὡσάν λυχνό-
 ριον (καθὼς ὀρίζει ὁ Χριστὸς εἰς τὸ εὐαγγέλιον) ἐπάνω εἰς τὸν λυχνόσατῆν, ἢ ὡσάν
 ἄλας μέσα εἰς τὸ πνευματικὸν ζύμωμα, διὰ νὰ ζωντανεύσωμεν ἢ ἡμεῖς, ὅπως ἐμῶδα
 ἀπελιτισμένοι, ἢ καταπετωκίοντες, ἀπὸ τὴν ἀκαταστάσι, ἢ τὴν ταραχὴν τῶ καίως τῶτ,
 ἢ νὰ παρακηθῶμεν εἰς μίμηση ἐκείνης τῆς Δεῖς ἀνδρός. Ἀλλὰ πρέπει πρῶτον, νὰ εἰπῶ-
 μεν, ποία ἦτον ἡ πατεὶς αὐτοῦ, ἢ ποῖοι οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἢ ποταποί, ἵνα γένηται ὁ λόγος
 μας μετὰ τῶν. Πατεὶς τῷ ἁγίῳ γούν τοῦ ἱερωτάτου τούτου ἀνδρός Βησσαρίωνος ἦτον ἢ
 εἶναι ἐδῶ εἰς τὴν γῆν, ἢ ἀπομακρομένη μεγάλη πόσι, ὅπου εἶναι εἰς τὸν τοποῦ ὅπου λέ-
 γεται ξεχωριστότερα Θεσσαλία, ἢ ὅποια ὀνομάζεται ἐτζί, ἢ ὅπου μεγάλη πόσι, διὰ τὴν
 σχηματίαν, ἢ τὴν σμιζὴν τῶν βενῶν ὅπου εἶναι ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἢ ἀπὸ τὸ ἄλλο. ἢ
 διότι ἦτον μίαν Φορᾶν εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον Φιλαξίς, διὰ τὴν σενότητα ὅπου ἔχει, καθ-
 ῶς εἶναι ἢ εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος αὐτῆς τῆς Θεσσαλίας, ἢ αἱ Δερμοτύλαι ὅπου
 λέγουν, ἐκεῖ κατὰ τὸ Ζητούσιον ἢ τὴν νεαν Πάτραν, διότι εἶναι ἢ ἐκεῖ τόπος σῶδς,
 ὡσάν ἢ τούτου, ἢ ἀναβρύσι ἢ θερεμᾶ νερά ἢ διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν λέγεται ὁ
 τόπος ἐκεῖνος Δερμοτύλαι. ὁμοίως ἀκομι, ἢ οἱ βαδελοί τόποι, ἀπὸ τῶ βορείῳ μέρει
 ἢ τῶν ὄντων βενῶν τῶ Οὐλύπου, ἢ τῆς Ὀσσης. ἀπὸ τῶν ὁποῖων ἀνάμεσα τερεχί ἢ
 Σαλαμβεία, ἢ προχέται εἰς τὴν θάλασσαν μέσα εἰς τὸν Κόρπον, ὅπως λεγεται Φερ-
 μαϊκός, διότι ὁ κάμπος ἔτος τῆς Θεσσαλίας, ἐπάνω εἰς τῶτο ὅπου ἔχει, νὰ εἶναι το-
 πος ἐπιτήδειος νὰ τερεχῶν ἄλογα, ἢ νὰ ἐκφύη γενήματα καλὰ, καθὼς τὸν λέγουν
 ἢ οἱ γεωγράφοι, τόπος ευτυχεσάτου, εἶναι περικυκλωμένος ὀλόγους ἢ με βουὰ Σαυ-
 μασά. Ἀλλὰ ἢ μὲν πατεὶς τῷ ἁγίῳ αὐτῆ εἶναι, καθὼς εἶπομεν, μία χωρὴ μείρι, μίτη
 μεγάλη δηλονότι, μίτη μικρά, ὁμοῦς ὑπερβάνει τῶν λοιπῶν εἰς τὰ πολλὰ νερά ἢ εἰς τὰς
 ἐκκλησίας. διότι εἶναι μέσα ἕνα περὶ φῆμον ἢ Σαυμασὸν νᾶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου,
 παλαιὸν κτίσμα, ἢ βασιλικόν. Οἱ δὲ γονεῖς τοῦ ἁγίου, ἦσαν ἀνθρώποι, ὅπως μίτη ἐπε-
 ερίσειεν αὐτοῖς τίποτε, μίτη ἔλειπεν. τερχοντο δηλονότι ἴσοι μετὰ τὰς χερεῖας αὐτῶν, ἢ
 τῶν περισσοτέρων πλῆτον δὲν τὸν ἦθελον, ἀλλ' ἐνυβερωῶντο μετὰ δικαιοσύνην, ἢ μετὰ ἀπλό-
 τητᾶ διὰ τούτο ἢ πολλὰς συνέλεγον τὰ ἀναγκαῖα αὐτῶν μετὰ τῆς ἰδίας κόπους. Ἀλλὰ
 ἐπιθὶ καθὼς λέγουν, ὅτι ὁ Θεὸς φέρεῖ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον, προσήχη ἢ ἔτος ὁ
 ἁγίος ὑπὸ τῶ μακαρίῳ Μάρκῳ, ὅπως ὑπῆρχε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μητροπολίτην Λαρίσης, ἢ
 ἐσόλισε ἢ αὐτὸς τὴν ζῶν αὐτῆ μετὰ πολλὴν δικαιοσύνην, περισσοτέρον πάντων, ἢ μάλισα,
 νὰ εἰπῶ καλῆτερα, τῶτον ἔφερον ὁ Κύριος εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξεχώρισε ἀνομι
 ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρος αὐτοῦ νὰ κατοική εἰς τὰ θεικά αὐτῆ κατοικητήρια, διότι
 ἐσῶκινεν εἰς τὴν καιρικὴν αὐτῆ ἡλικίαν, γράστιν γεροντικὴν, ὡσάν ἕνα τῶν δευτέρων Σα-
 μηλ, ἐσῶλισμένον μετὰ τὸ φῶδ, ἢ τὴν διπλοῖδα, τὰ ἱερά ἐκείνα φορέματα, τὰ ὁποῖα
 τὰ ὕφανεν ἡ Ἄννα, ὅπως ἐμνηνεύεται, θεῖα χάρις. ἢ τῶσπῃ ὑποταγῆ, ἔχεν ὁ εὐλόγη-
 μένος, ὅπου ὑποτάσσεται εἰς ὅλας ἢ ἐποίηε τὰς ὑπερησίας αὐτῶν μετὰ εὐλαβείαν, ἢ με

μετὰ τὸν σαρχασιόν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ ὕστερον εἰς ὀλίγον καιρὸν, ἐγέγειρεν ἀπὸ τῶ ἐπι-
 σκόπῃ αὐτῆς ἡ ἐκκλησία τῶ Ἑλκασσῶνος ἢ Δομενίου, σαρχασιόνος ὁ ἱερωτάτος Μάρκος,
 συν πάσι τοῖς κληρικῶσι αὐτῆ, ποῖον νὰ εὐχῆ νὰ χειροτονήσῃ τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης ἐπι-
 σκοπον, δὲν ἦσεν ἄλλο ἀξιώτερον, καὶ καλλίονα, ἀπὸ τὸν μακαρίον τῶτον Βησσαρίωνα, ὁ
 ὁποῖος γέγονε ἢ ἱερεὺς ἢ πρὸ πολλῶ. Ἀλλὰ ὁ ἐναντιος, καὶ πρῶτος ἀποστάτης τῷ Θεῷ διά-
 βολος, τεμμαισόμενος εἰς ποταπὸν ὕψος ἀρετῆς ἐμελε νὰ ἀείβῃ ὁ Ἅγιος, καὶ ποῖοι
 ἐμῆλον νὰ ὠφελθῶσιν ἀπ' αὐτοῦ, δὲν εὐνετο νὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ μετὰ πᾶσαν μηχανὴν
 ἐσπῆδασε, ἢ κατέπεσε τῆς Ἑλκασσῶνας νὰ διαβῶσι τὸν μετὰ Θεὸν πατέρα αὐτῶν. τὴν
 δὲ αἴτιαν ἐν οἶδα, ἢ γὰρ εἶναι καθὼς λέγουν, ὅτι ἦσαν πρότερον αὐτοῖομοι, ἦγον δὲν
 ὑποτάσσοντο εἰς τὸν Μητροπολίτην Λαρίσης, ἢ ἄλλη εἶναι, δὲν ἰξεύω καλῶς περὶ ταύ-
 της, ἀλλὰ μὴδὲ ἀνάγκη εἶναι νὰ ἰξεύω τὸ τοῖστων ὁμοῦς φανερόν εἶναι. ὅτι φέροντο
 ὅπως ἐπερίσειε, ἢ προξένησε ταῦτα. καὶ τῶσπῃ ἐδουήθη καταπολλᾶ ἢ Φιλονεκία ὅτι
 ἐχῆρισε αὐτῆς παντέλας ἀπὸ τὴν Μητροπολιν τῆς Λαρίσης, ἢ ἀπὸ τὴν ὑποταγῆν τῆ
 Μητροπολίτης ἢ λαμβάνοντο τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν ἀκομι καὶ ἔως τῶρα, ἀπὸ τὸν Πατρι-
 ἀρχην. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς, ὅπου γνωρίζει τὰς πανηγύρας τῶν ποιητῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅπου
 διασμορξίζει τὰς βυλάς αὐτῶν, ἐδῶξεν ἔως τὸ ὕστερον καὶ τὰ διαβόλα τὴν βελὴν μα-
 ταιάν, ἢ ἀρχισον, μετὰ ἄλλην εράταν, καὶ μεθόδον πολλὰ καλῆν. διότι ὁ Σαυμασὸς ἔτος
 Βησσαρίωνος, ἐπανακαμψας εἰς τὰ Τελεκαλα, ἐπαθῆ περ ἐκεῖ κατῶν οἱ μητροπολίται
 τῆς Λαρίσης, ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπου ἐχάλασε αὐτῆ ἡ Λαρίσις ἀπὸ τὰ ἔσση, ὡσάν καὶ
 ἄλλα πολλὰ κῆρα μεγάλα ἢ καλὰ, ἢ ἐξηνευεν ἐκεῖ, συγκατοικῶν μετὰ τὸν πνευματι-
 κὸν αὐτῆ πατέρα, ἢ ὑπερετῶν αὐτῶ. ἢ ἢ μόνον τὰς ἐκείνης ὑπερησίας ἐποίηε ἀνευ οὐκῆ-
 ρίας τῆος, ἀλλὰ ἀκομι ἐπιμελεῖτο καὶ τῶν πτωχῶν, καὶ ἀρρώτων, καὶ
 τῶν ξένων, ἀπὸ ἔθεν ἦθελον ἔλθῃ, διότι συνήθειαν ἔχουν οἱ τοῖστων ἀνθρώποι νὰ
 προσερχῶσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡσπερ εἰς κοινούτικα λιμένα, ὅπως νὰ δέχεται πάντας, ἢ
 μάλισα ὅπως ἦθελον εὐεχῆ ἐκείνης ὅπως νὰ ἐπιμελῶνται αὐτῶν. ἢ Σαυμασὸν ὅπως νὰ σο-
 χαδῆ ἢ αὐτὸν τῆς τοτε, ὅπως ἐσμιγεν ὡτῶν τὸν Σαυμαρεῖτην ἐκείνον, ὅπως λέγει ἡ
 παρεμβολὴ τοῦ εὐαγγελίου, οἶνον εὐφροσύνης, ἢ ἔλαιον συμπυθεῖα, ἢ μετὰ ταῦτα κα-
 σέβερεν αὐτῆς. ἢ μάλισα εἶπεῖν κῆλιον, ὅπως περιεζώνουε ἢ αὐτὸς ὡσάν τὸν δεσπό-
 τῆν ἡμῶν Χριστὸν, λέντιον ὡτῶν ἄλλος, ἢ ὑπερέτης, ἢ τῶτο ὁμοῦς ἐποίηε κατὰ τὴν νου-
 τα, κα μὴ τις θεάσασται αὐτόν, ἢ ἐπλυνε τὰ φορέματα τῶν πτωχῶν, ἢ ἐκάθητο πλη-
 σιον αὐτῶν, παρενοχλῶν αὐτῆς, ἐδῶτε δὲ ἢ ἡτπάρετο αὐτῆς ὡσάν ἡ μητῆρ, ὅπως ἀγα-
 πᾶ πολλὰ τὰ παιδιὰ αὐτῆς. Ἐν τῶτοις γῆν, ἢ τοῖς ὀμοῖοις διετέλεσεν ὁ ἁγιος τεσσαρας
 χροῖς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἐπίσκοπος τῆς τῶν Σταγῶν ἐκκλησίας ἐκοιμῆθη ἐν Κυρίῳ, Νικανῶς
 λεγόμενος, ἀνθρώπος Σαυμασὸς, ἢ ὀνομασὸς εἰς τὴν ἀρετῆν, ἐζητήθη ἔτος παρὰ τῶ
 λαῶ, ἢ ἐτάχθη νὰ ἐπιτροπεύῃ εἰς αὐτῆς, κατὰ τὸν ἴσιον τῶσπον ὅπως ὑπῆρχε ἢ ὁ ἁ-
 γίος Νικανῶς, ποιήσας ἐν κῆνῆ χρόνος ἐξ, ἢ πολλὰς πειρασμοῦς ὑπομείνας ἦναι ἐξορίας
 ἢ κῆσις ὑπότινος ἀνέσθ ἀνθρώπων τῶνομα Δομετίς, συνήθη καταλιπεῖν τὴν παρεσάν
 ζῶν ἢ τὴν γυναικὴν ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐπισκόπων τῆς επαρχίας, ἢ τῶν κληρικῶν,
 ἢς μετὰ τὴν γυναικὴν ἢ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐπισκόπων τῆς επαρχίας, ἢ τῶν κληρικῶν,
 ἢ πάντων τῶν ἀρχόντων, ἢ μετὰ παρακάλειον τῶ λαῶ ἐχρημάτισεν ἀρχιεπίσκοπος Λαρί-
 σης, ἀπὸ τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχη καὶ τὸν ἱερεῖον Τερεβιάν. ἀλλὰ τί ἐποίησεν ἂ ἢ ἔλαθε τὸν
 Θεόν, ὡς νὰ ἐξέπεσε καθὼς ἐκπεπῶκασι ἢ ἄλλοι πολλοὶ εἰς ὑπερφάνειαν, ἢ ἐπε-
 ρῶν.

Περί τῆς μοναστηρίου ὅπως ἐκτίσεν ὁ ἅγιος.

Ἀλλὰ ὑστερον ἤλλθεν ἡ εἰς ἄλλην ἔνοιαν θεοτέραν, καὶ ὑπερότεραν. αὐτὴ δὲ ἡ ἔνοιαν ἦν, πῶς νὰ κτίσῃ μοναστήριον, διὰ τὴν ἡδελον ἔχει ευκολίαν, ἐκεῖνοι ὅπως εἰπάτωσι τὰς φροντίδας τῆς κοίτης, καὶ βέλονται νὰ ζῶσι μόνον μετὰ τὸν Θεόν, καὶ τὴν ἀναχώρησιν οὐμὴ καὶ τὴν ἀναπαυσιν. καὶ εὗρον τὸ λοιπὸν διὰ μέσων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, σημεῖον μοναχικῆς κατοικητηρίου, εἰς τὸ ὄρος ὅπου εἶναι ἐπάνω ἀπὸ τὴν χερσὸν αὐτῶν, ἠεροῦται μὲ πολλὴν προθυμίαν νὰ κτίσῃ αὐτὸ, ἡ νὰ ποιῇ ἢ τὰ ἄλλα χρειαζόμενα, ὅσα εἶναι γεγραμμένα μέσα εἰς τὴν διαθήκην αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν εἶναι. διότι εἰν ἡδελφὸς βασιλευσῆ τις νὰ διηγῆται τὰ κατορθώματα τῶν ἁγίων τότε ἐν πρὸς ἐν, φαίνεται μοι νὰ ἐπιχερῆ τὰ ὅμοια μετὰ ἐκείνων, ὅπως βέλεται νὰ μετρήσῃ τὴν ἀμμοὶν τῆς Θεολάσσης μετὰ τὸν κόφινον. Ἀλλὰ ἐπειδὴ καὶ εἶδ' ὅτι συμβαίνει νὰ εἶναι ὁ λόγος εἰς τὴν ἀκοὴν πολέμιος, τὸσον μόνον δύναμει εἰπεῖν, ὅτι ὄλος ἐκεῖνος ὅπως ἦσαν πρὸς τὸν νόμον, ἡ μετὰ τὸν νόμον ἡ εὐαρέστησαν τὸν Θεόν, ἄλλον μὲν ἐμμηδῆ εἰς τὴν τὴν ἀρετὴν, ἡ ἄλλον εἰς ἄλλην, συναθεοῖσας πάντοθεν τὸ γλυκύτατον μέλι, ἡ τὸ κηρὸν μέσα εἰς τὴν ψυχρὴν αὐτῶν, ὡς ἂν τὸ κηρὸν τὸ ὅποιον ἡ μόνον ὅπου προσφέρεται δῶρον, εὐφραίνει τὸν βασιλευσῆ Θεοῦ. ἡ τὰ ὅπου λέγω μάλιστα θέλει φανερωθῆ, εἰν ἡ ἐξετάζοντες ἡδέλαμεν συγκερῆ μέρος τῆς ἀρετῆς τότε μετὰ ἐκείνων τῶν προτέρων.

Ἐπαῖος τῶν ἁγίων κατὰ σύγκρισιν πρὸς τὰς ἁγίας ἡ δικαίας ἄνδρας.

Ὁ Ἄβελ ποιμὴν ὑπῆρχε τῶν προβάτων, καὶ προσέφερε θυσίαν εἰς τὸν Θεόν ἀπὸ τὰ πρωτότοκα τὰ παρὰ ὑπῆρχε καὶ ἄτος ὁ ἅγιος ποιμὴν τῆς λογικῆς μάνδρας τῆς Χρῆσθ. ἡ προσέφερεν εἰς τὸν Θεόν, ἡ μόνον θυσίαν ἀνέσεως, ἡ πνεύμα συντηρημένον, ἀλλὰ ἡ ἀπὸ τὸ γένος αὐτοῦ, ἐκεῖνος ὅπου ἦσαν μάλιστα συγγενεῖς, τῆς δύο ἀδελφῶν αὐτοῦ, προσκομίσας ὡς πρὸς τὴν πρωτότοκα, τῶ Θεῷ θυσίαν κατὰ τὴν ἡ ζῶσαν, ἐνέδυσεν τὸ καλογενεῖον σχῆμα. ἀλλὰ ἡ τὸν υἱὸν τοῦ ἐνὸς ἀφιέρωσεν εἰς τὸν Θεόν ὡς ἄν ἄλλο τι, εἰς ὁσὴν εὐωδίας. Ὁ Ἐνώχ διὰ τὴν εὐαρέστησιν τὸν Θεόν, μετέστησεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν γῆν ζῶσαν ἡ ἄτος ὁ ἅγιος ὅτε ἔζη εἰς τὴν γῆν, ὑπῆρχεν ἀναχωρητῆς ἀπὸ τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τότε, ὡς ἂν ὅπου ἐσαυρώθη εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἀπεβλεπε μόνον εἰς τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅπου εἶναι ἐτοιμασμένα διὰ τῆς δικαίας. Ὁ Νῶε ὁ δίκαιος ἦν, ἡ τέλος τὴν γενεάν αὐτοῦ ἡ ἄτος ὁ ἅγιος ὄλος ἐκεῖνος ὅπου ἦσαν εἰς τὴν γενεάν αὐτοῦ, ἡ ἐπεβίωσεν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ὁ Νῶε ὅμως μετὰ τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν μέσα εἰς τὴν κιβωτὸν, ὅπου ἦσαν ὄλοι ὀκτῶ ἡ ἄτος ἐκεῖνος ὅπου ἐπὶ γοντο καθε χερόν εἰς τὰ νερά τοῦ Ἀσπεροτάμῳ, ὅπου ἦσαν περισσότεροι, μετὰ τὴν γέφυραν, ὅπου ἐκτίσεν ὑστερον εἰς ἐκεῖνον τὸν ποταμὸν. Ὁ Ἀβραὰμ ὅμως μετὰ τῆς ἀνθρώπου τῆς οικίας αὐτοῦ ἔλευσεν ὅλους τοὺς σοδομίτας ἐγλύτωσεν αὐτὸς ὅπως. ἡ ἄτος ὁ ἅγιος πολλὰς τιλάβας ἔλευσεν εἰς τὴν μη τοσάντες, ὅσας ἔλευσεν ὁ Ἀβραὰμ, ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲν τῆς ἔλευσεν ὅμως ἡ ἄλλας. ἄτος δὲ μόνος ἐκεῖνος ὁ Ἀβραὰμ, διὰ τὴν ὑπακοήν τὸν Θεόν, ἡ νὰ ποιῆσῃ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἡ διὰ τὴν πεισὴν εἰς ἐκεῖνα ὅπου ὑπεσχέθη αὐτῷ ὁ Θεός, ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. ἡ ἄτος μετὰ ὅλον ἡ δὲν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὸσον μακρῶν, ἀλλὰ μετὰ τὴν γνώμην ἡ τὴν προαίρεσιν, περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνον, καίπερ τοῦτο ὅπως λέγω φαίνεται τρόπον τινὰ πολικῶν. ἐκεῖνος ἐπέστεισε διὰ τὴν ἐπίγειον βασιλείαν, ὅπως ὑπεσχέθη νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς ὁ Θεός, ἡ ἄτος ἐπέστεισε διὰ τὴν ἐπαρῆνον βασιλείαν, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγαλύτερον. ἐκεῖνος, μὴ εἰδὸς ἐφιλοξέ-

νῆσε

νῆσε τὸν Θεόν σὺν δύο Ἀγγέλοις ὡς ἂν ἄνδρας, ἡ ὁ Λὼτ τὰς Ἀγγέλους μόνον. καὶ ἂν ἀκόμ ὁ Θεὸς μετὰ τὸν Ἀβραὰμ κατὰ λέγει ὁ ἀπόστολος, μὴ ἐπιλάθῃτε τῆς φιλοξενίας, διότι ἀπὸ αὐτὴν τὴν φιλοξενίαν, ἔλαθον τινες ἡ ἐφιλοξήσαν Ἀγγέλους. ἡ πῶς δὲν ὑπεσχέθη ἡ ἄτος τὸν Θεόν; εἰν ὑπακούσιν ἀληθινὰ τὰ λόγια, ὅπως εἶπεν ὁ Κριεῖς, ὅσα ἐποιήσατε εἰς τὰς τῶν ἀδελφῶν μὲ τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Ὁ Ἰσαὰκ ἐσαυρώθη ὑπὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸν Ἀβραὰμ, εἰς ὅπως ἡδέλησε ἡ νὰ τὸν σφάξῃ. ἐσαυρώθη ἡ ἄτος ὑπὸ τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ πατέρα τὸν Μάρκον, ἡ ὁ ἐλαχίστων. Ὁ Ἰσαὰκ ἐδωκετὸ ἀπὸ τῆς Φυλιζέας, ὅπου ἦσαν γένος Βάββαρον, ἡ ἐλαχίστων. ἡ ἄτος ἐδωκετὸ ἀπὸ τῆς ὁμοπίσας αὐτοῦ, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγαλύτερον. Ὁ Ἰαβὼ ἐπληρώθη ἀπὸ τὸν διάβολον μετὰ τὴν πληγὴν ἀλλὰ ἡ ἄτος ἐτυχε νὰ ἔχη φιλαρέσων σώμα, καὶ ἐταλαιπωρεῖτο εἰς τέλος τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ ἐκακοπάθει μετὰ τῆς πόνος, εἰς τὸσον μόνον εἶχε διαφοράν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δίκαιον, ὅτι δὲν ἐκακώθη νὰ λάβωσι τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, ἀλλὰ αὐτὸς μόνος ἐδαπάνησεν αὐτὰ εἰς τὸ πρῶτον, καὶ ἡδέλησεν εἰπεῖν καὶ ἄτος ὁ ἅγιος, σὺν ἐκείνῳ τῷ δικαίῳ Ἰαβὼ, ἐγὼ ἔλευσεν ἄνθρωπον ἀπὸ χερσῶν δυνάσε, καὶ ἐβοήθησα ὁσφάκῳ, ὅπου δὲν εἶχε βοηθόν τινά, ἡ εὐχαριστία ἐκεῖνος ὅπως ἐμὲ νὰ χαθῆ, καὶ ἐγὼ τὸν ἐγλύτωσα, ἀμποτε νὰ ἡδέλησεν ἔλαθῃς ἐμὲ. καὶ τὸ σῶμα τῆς χήρας γυναικὸς εὐχαρίστησε μοι, δικαιοσύνην ἐνεδύθη. ὁ Φαλαμὸς ἦμην τῶν τυφλῶν, καὶ πῶς τῶν χωλῶν, ἐγὼ ἦμην Πατὴρ τῶν ἀδυστῶν, καὶ τὴν κτίσιν ἐκείνην ὅπως δὲν ἡέυον, ἐξετάζον νὰ εὗρω. καὶ τὰ ἄλλα ὅπως λέγει ὁ Ἰαβὼ εἰς τὸ βιβλίον αὐτῆς, ὅλα ἀεμώσασιν ἡ εἰς τὸσον τὸν ἅγιον, ὁ Ἰακώβ ὑπῆρχε πατριάρχης τῶν πατριάρχων εἰς τὸσον, ὅπως μετὰ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀνομάθησαν ἡ οἱ ἄλλοι, ὅσοι καταγόμται ἀπὸ αὐτοῦ Ἰσραηλίται ἡ ἄτος εἰς τῆς ἀρχιερεῖς ἀρχιερεῖς, εἰς τὸσον ὅπως ἀκόμ εἰς ἡ τῶρα σώζεται ὁ τύπος αὐτῆς εἰς τῆς ἄλλας ἀρχιερεῖς. Ὁ Ἰωσήφ ἐπαρῆται εἰς τὴν σωφροσύνην, ἡ εἰς τὴν εὐεργεσίαν ἡ ἄτος ἡγάπησε ταύτας, ἡ εἶχε ἡ τὰς δύο εἰς ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῆς. Ὁ Μαυίσης ἡ ὁ Ἀσρών ἦσαν μεγάλοι, ἡ ὀνομαστοὶ Κυρεῖς τῶ Θεῷ ἡ ὁ Βησσαρίων ἄτος ἡ ὁ Ἰγνατίος ὁ ἀδελφὸς ὁμοίως. Ὁ Ἰησοῦς τῶ Ναυῆ, ὑπῆρχε ὑπῆρχε τῆς Μαυίσης, ὅπως ἴσατο πλησίον αὐτῆς, ἡ διαδόχος αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ὀδηγῆ τὸν λαόν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. ἡ ὁ Νεόφυτος ὁ ἀνεπίος τῶ ἁγίων Βησσαρίωνος, ὅπως ἴσατο πλησίον αὐτῆς, διαδόχος ἐγενετο καὶ τῶ Θεοῦ, καὶ τῶν κόπων αὐτῆς. Ὁ Δαβὶδ ὑπῆρχε πρῶτος ἄνθρωπος, ἡ δίκαιος ἡ ἀπὸ τῶν τοῦ εἶναι πρῶτος; καὶ πάλιν, δίκαιος ἂν ἐπίσης, δικαιοτερος ὑπῆρχεν ἀπὸ τὸ ζῆλον.

Ὁ Σολομὸν, εὐσεῖς ὑπῆρχε τῆς σοφίας ἀλλὰ ἡ ἄτος πολλὴν ἀγάπην, καὶ πολλὴν ἐρωτὰ εἶχεν εἰς τὴν σοφίαν, μετὰ ὅλον ὅπως δὲν ἐτυχε νὰ ἔχη ὀδηγὸν νὰ βοηθῆσῃ αὐτῶν, ὅτε ὑπῆρχεν εἰς τὸν καιρὸν τῆς σπαδῆς, καὶ τοῦτο πῶς εἶναι ἐξῆ, κατὰ λέγειν, μαρτυρεῖ πολλὰ φανερά καὶ ἡ διαθήκη αὐτῆς, τὴν ὅποιαν συνέδετο καὶ ἐγραψεν ὁ ἱερός Γεηγορίος.

Περί τῆς Γεηγορίας τοῦ ὑποτακτικῆ τῶ ἁγίου, τοῦ συνδεδετοῦ καὶ συγγράψαντος τὰς τῶ ἁγίων διαθήκας.

Ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ ἅγιος, δὲν ἐδύνατο νὰ φοιτῆ εἰς τὸ διδασκαλεῖον νὰ μαθῆσῃ, διὰ τῆς φροντίδας τῆς ἐκκλησίας, ἔβαλεν ὅλην τὴν φροντίδα, ἡ ἐπιμελείαν αὐτῆς εἰς ἐκεῖνον τὸν Γεηγορίον, νὰ φέρῃ αὐτὸν εἰς ἐπίδοσιν μαθημάτων παντοιοτρόπων. Καὶ δὲν εἶπε κατὰ αὐτοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ὅπως δὲν ἀπεκτίσματο αὐτὸς, ἀλλὰ ἄλλος.

ὁς ἡμῶν μετὰ Θεόν. εἰς τόσον ὅπου, καὶ ἐδὴ εἰς τὴν παρεῖσαν ζωὴν, νὰ ἀπαλλάτ-
σῃ ἡμᾶς ἀπὸ πολλὰς περασμῶν καὶ κινδύνων ψυχικῶν καὶ ἐκὰς εἰς τὴν μέλλου-
σαν καὶ ἐπιζομένην ζωὴν νὰ ἀξιοθώμεν νὰ συναυλιώμεν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων
τῶν ἀπ' αἰῶνος δικαίων, εἰς δόξαν καὶ αἶνον, τῆς θεότητος, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, τοῦ
ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ Πνεύματος,
τῆς μιᾶς Θεότητος καὶ βασιλείας, ἣν πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Μεγαλνῆριον εἰς τὸν ἅγιον Βησσαρίωνα.

Ο τῆς Λαρισσαίων μέγας ποιμὴν καὶ τῶν μοναζόντων, ὁ προστάτης καὶ ὁδηγός, Βησ-
σαρίων Πάτερ, παμμακάριε Ἱεράρχα, ἡμῶν τῶν σε τιμῶν τῶν αἰμῶν μνημονευσέ.

Ἐτερον εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας, Ἀχιλλίου, Οἰκουμενίου, καὶ Βησσαρίωνα.

Α ἡλκῆ ἐμφορεῖμενοι τριλαμπῶς ἐν μεθέξει θεῶν, Βησσαρίων σὺν τῷ Ἀχιλλίῳ
ἄμα, καὶ τῷ Οἰκουμενίῳ, ἀκτίνα φωτοφόρον, ἡμῶν ἐπιεμφάτε.

Εἰς τὴν πάντιμον καὶ θαυματουργὸν Κάραν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος
ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης καὶ κτίτορος τῆς ἱεράς καὶ σεβαστῆς Μονῆς τῆς σωτήρος Χριστοῦ,

Δεσίνε ἐπίγραμμα διὰ στίχων Ἰάμβων.

Λοιμὴ Κάρω πάσχουσι σὴν Κάραν Πάτερ,
Οὐ σὴν Κάραν ἐσεφαν ἄνανθαι πάλαι.
Κάρας ὀλέθρου τοῦ βροτοκτόνου, ξένως,
Χριστὸς ξένου ὀδῶσι τοῖς πιστοῖς ἄνος.

Τέλος. καὶ τῷ Θεῷ Δόξα.

Κ Α Ν Ω Ν

Παρακλητικὸς εἰς πᾶσαν ἀνάγκην δεινῶντε, Ἐπισηεῖας, μάλισα
τὴν τῆς λοιμῆς, ψαλλόμενος τῷ ἐν ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν
Βησσαρίῳ τῷ Ἱεράρχῃ Λαρίσσης καὶ θαυματουργῷ.

Συγγραφέντος παρὰ τῆς ἐν Ἱερομονάχου
ΣΑΜΟΘΗΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ.
τῆς ἐξ ἈΘΗΝΩΝ

Στίχοι εἰς τὸν Ἄγιον.

Νημερτὲς ἢ ἔειπε σφόδρ' ἔπος
 θεῖος ὄτρυνῆς ταμίης χωρὶς πᾶς τις
 δμῖός οἶκος ἦν, καὶ κῆρ πόλις τε πᾶτατε
 κίω γεμῖν Βησσαεῖωνα ποτὶ δὴ,
 εἴβροθαι αὐτῶ πικρῶν ἀπ' ὀμμάτων.
 ἐπεὶ ἀέθλα εἶκ' ἔχω κηρὸς σοφῆς.
 ὡς μιν, θεόμητις, δίδε, φρέσδω, ἐμοὶ
 λύσω τε ἀμπλακημάτων νόστοίό τε
 εἴπως Θεοῦ διὰ σεῦ εἴμεν ποτε
 ἀντίοναῖσά μεταγνώσει κακῶν
 καὶ δὴ ἔεσσαι ἡμῖν ὅλως ἐν τέλει
 γένοιτο ἦπερ αἰῶνος ἀλλήκτοίστε.

Τὸς ἐνδὲν μεγαλοπρεπείας καὶ Ἀγιότητός σου.

δῶλος καὶ ἰκέτης
 Σαμὴλ ὁ ἀματωλός.

Εὐλογήσαντος τῷ Ιερέως, λέγωμεν τὸ, Κύριε εἰσάκισον καὶ τ. λ.
Εἶτα ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος ἐκ γ'. τὸ Ἀπολυτίκιον τῷ Ἁγίῳ
 δὲ, ἐν τῇ ὑπομονῇσε ἐκτῆσω τὸν μισθόν σου.

Εἶτα τὸ Θεοτοκίον· ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου. **εἶτα τὸ, Ελέη-**
 σόν με ὁ Θεὸς ψαλμ. ὕ. καὶ τετε πληρωμένα, ἀρχόμεθα τῷ **Κανόνος**
 τῷ **Ἱεράρχῃ ἐν Κατανύξει καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ πίσει, ἢ ἡ ἀκροσχησίς.** Βησ-
 σαρίων σε μέλπει Σαμὴλ σὸς ἰκέτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βαθυτάτων ἐβλάσθησεν, ἐκ τῶν λαγόνων γῆς Πνεύματι, ὁ Κύριος Ἐν-
 δοξε, τῆς ἐνδύσεσ τοκεῖς, καὶ ἀνέδειξε, καρπὸν σε ἐν ἀγνείᾳ, διόσε
 δεόμεθα, πάντας διάσωσον.

Ἡλὶε ἀπίτσειν ὡσπερ ἐν γῇ ἀνεζώωσε, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐξ ἀρ-
 χῶν τῶν ἀγαθῶν, εὐκλεέστατον, καρπὸν καρποφορεῦντα, ἀνάγκης,
 ἐν ἅπαντας, σώσον πρεσβείαις σε.

Σοφίαν ἐδέξαντο, ἐν Ἀρετῇ οἱ τεκόντες σε, σοφὸν ἀπεκήσαν, τὸν
 καρπὸν αἰτιατὸν, ὅθεν σήμερον, λοιμῶ καὶ θλίψι πάντες, ἐνόντες
 δεόμεθα, σώσον τὰς δέλας σε. **Θεοτοκίον.**

Σωτήριον ἔτεκες, ἡμῖν καρπὸν Ἀειπάρθενου, δι' ἃ ἐγευσάμεθα, αἰω-
 νίε, τῆς ζωῆς, καὶ ἐπόφθημεν φαιδρᾷ τῇ κληρονομίᾳ διὸ ἀνυμνεύμεν σε
 Μαρία θεόνυμφε. **Ὡδὴ γ'.** Τὸς σὸς ὑμολόγησ Θεοτόκε.

Αξίως ὀφθεῖς ὡς λελεμένος, ἐξῆς ὡς προήλθες τῆς γαστρὸς, τῆς
 τετοκυίας Ἁγίε, ὀχὴν ὅσταν ἐδειξας, διὸ ἐκδυσωπόμεν σε τῷ
 παναλέθρῃ διάσωσον.

Ρῆγνύτωσαν ὄρη τῆς Ἐλλάδος, φωνὴν διαπρύσιον ἀεὶ, τὸ βίε καὶ σο-
 φίας σε, ὡς θεαρέτως Ὅσιε, ἔτοιμον ἐπετήδευσας, σαυτὸν εἰς ὑ-
 ψος αἰρόμενον.

Ἰδίως, ἐπέδωκας τοῖς θεοῖς, ἐν γράμμασι πνεύματος σαυτοῦ, ἐξῶν
 τροφὴν καὶ τὴν σπαδὴν, ἐκτῆσω, Παμμακάρισε. διὸ καὶ ἐξαίτεμεθα,
 τὰς ἐν λοιμῶ ἐλευθερώσον. **Θεοτοκίον.**

Ως χάρα ανήροτος υπάρχεις, τον εάχυν ελασθήσασα ημίν, τον
θειον κ̅ αιώνιον διόσε μακαρίζομεν, χαίρε αγία τραπεζα, ε-
παγγελιας θεόδοτος. *ο Ειμός.*

Τας σ̅ς υμολόγηες Θεότοκε, ως ζ̅σα κ̅ ἄφθονος Πηγῆ, θείασου
συγκροτήσαντα, πνευματικὸν σερέωσον, ἐπὶ τῇ θείᾳ δοξῆσ, ε-
σεφάνων δόξης, ἀξίωσον.

ο̅ Ιερεύς. Ε̅λήσον η̅μάς ο̅ Θεός. κ̅ τ. λ. Κάθισμα τῷ Ἱεράρχῃ, Ἦχος δ̅.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εδέξω Μακάριε χάριν τὴν ἐνθεον, τὴν πρᾶξιν γὰρ ἤσκησας κ̅ θεω-
ρίαν αὐτὴν διό κ̅ ἠξίωσαι, μέγας ἀρχιερεῦσι, κ̅ θαυμάτων ἐν
πάσιν. ὁθεν ἐκδυσωπῶμεν, τὰ ἐλεῆσε δειξον, ἡμίν τοῖς αἰτεμένοις
ἄει, τὴν προσάσιν σε. *Θεοτοκίον.*

Δακρύων μοι δάρησαι πηγὰς Θεόνυμφε, διῶν τῆς καρδίας με, τῆς
ἐμπαθεῖς λογισμῆς ἐκπλύνω Πανάμωμε, κ̅ τῆς ἐπιθυμίας τῆς
ἀτόπα φλόγα, τελείως ἐναποσδέσω, συμμαχίᾳσε μόνῃ, ἐλπίς με κ̅
σῆριγμα μητρὸς Χριστοῦ τῷ Θεῷ. *Ὡδὴ, δ̅. Ἦχος, δ̅. ο̅ Καθήμενος ἐν δόξῃ.*

Νέον Σαμὴλ σε πᾶντες, ἐν κοιλίας ἐπέγνωμεν, κατηγιασμένον κ̅
ἐν τῷ ἱερῷ ἀνακείμενον, διό κ̅ πίσει κ̅ πόσῳ, σὲ ἱκετεύομεν, τῆς
δοξάζοντα, δια σ̅ Σωτηρίας ἐπιτυχεῖν.

Σαββαῶθ Θεῷ δαλευεῖν, ἱερῶς προητοίμασαι, κ̅ ἀγγελικῶστε τὰς
ιερωργίας ἀνέπεμψας. ὁθεν προσβέυειν ἐδέξω ὑπὲρ τῆς ποιμένης σε
κ̅ διάσωσον ἡμᾶς μέλποντα, Βησσαρίων σὴν κάραν τὴν ἐνθεον.

Εκ φωτός Θεῷ ἐκλάμψας, εὐτυχίας σὺ περιγέγονας, κ̅ τῆ βασιλείᾳ,
ἐν παρασκευῇ κατηξίωσαι, ἱερατεύματος πάντων, ὧν σε δέονται,
τῷ Κυρίῳ σε Βησσαρίων προσβέυειν δεόμεθα. *Θεοτοκίον.*

Μόνῃ σὺ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ θεονύμφευτε Δέσποινα, τὸν Σωτῆρα
πάντων, ἀπεκύησας ἀειπαρθενε, ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύσως, κ̅ διά-
σωσον τῆς ὑμνῶντασε, κ̅ τὸν ὑπὲρ νῦν θείον τόκον σε.

Ὡδὴ ε̅. ο̅ Ειμός. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Εξέσχσαν Ὅσιε οἱ πρόεδροι τῷ ἔθματος, σ̅ ἐτοιμασθέντος Βησσα-
ρίων ἔσχεες γὰρ χάριν πνευματικὴν ἐκ Θεῷ, αἰτεμένοις ἅπασιν
ἡμίν, διδο ἀπολύτρωσιν, τῷ λοιμῷ ταῖς προσβείαις σε.

Λαὲς κατ' ἐσέβειαν, ὡς ἱεράρχης Ἄγιοι, θείως ἐκποιμάντας κ̅ διδά-
ξας, ἔσχεες Ἀγγέλων κ̅ τὸ συζείτεργον, ἐρανίστε τὴν διαγω-
γὴν, ὁθεν δυσωπῶμενε λοιμικῆς νόσε ἔξαιρον.

Παύ-

Παύλα ἠκολούθησας, τῷ λόγῳ σὺν τῷ Πνεύματι, ἔτυχες βασιμῆ
ιεραρχίας, τῆ ἐρανίᾳ κ̅ ἐπὶ γῆς ἀληθῶς, ἀγγελος ἐνδεδείξαι
ἡμίν, πίσει δεομένοις σε, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος. *Θεοτοκίον.*

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, ὑπάρχεις παναμώμητε, σοὶ γὰρ κατεσκῆνωσεν
ὁ Λόγος, κ̅ διὰ σ̅ πρὸς ζωὴν κατωδηγησατο πάντας εἰς αἰώνιον,
ἡμᾶς τες ἐν πίσει κρᾶζοντα, Θεότοκε ἐκάστοτε. *Ὡδὴ ε̅. ο̅ Ειμός.*

Τὴν θείαν ταύτην κ̅ πάντιμον.

Ιεραρχίας ἐπέτυχες, ἀξίως Βησσαρίων μακάριε, διό τὰς πράξεις σε,
ἀγγελικὰς ἀναδέδειξαι, ὁθεν κ̅ τῆ λοιμῆ ἡμᾶς ἐπάλαζον.

Σοφῶς τῶν λόγων ἀκήκοας, τῶν θείων θείας πράξεις ἀνέδειξας,
σεμακάρισε ἀγγελικῶς ἐλειτέρηγησας, τὸν Θεόν σε ὑπὲρ ἡμῶν
καδικέτευε.

Αγνὸν κ̅ θείον Κυρίῳ σε, ὡς δύναμις ἀνθρώπῳ τὸν θείον σε, σὺ ἀφω-
σίωσας, ὡς ἱεράρχης δεικνύμενος, τὰς ἱεροπρεπεῖς σεύληπτε πρά-
ξεις σε. *Θεοτοκίον.*

Μαρία χαίροις θεόνυμφε, τῷ Κόσμῳ ἱλασῆριον φαίνασα, διό ζωῶ-
μεν σοι, τὰς ἐν λοιμῷ ταῖς προσβείαις σε, ὡς μόνῃ Χριστιανῶν ἡ
ἐλπίς ἐλευθέρωσον.

*Καταβασία. τὴν θείαν ταύτην κ̅ πάντιμον. ο̅ Ιερεύς τῷ, Ε̅λήσον η̅μάς ο̅ Θεός. εἶπα
τὸ Κοντάνιον τῷ Ἱεράρχῃ. ο̅ Ἰψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Αγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἱεράρχα, ἐπολιτεύσω κ̅ Θεῷ ὡς θεράπων,
ἐν ἐρανῷ ἐπάρθης ἀξιάγαγε. θείας γὰρ ἠγάσας. κ̅ ἐποιμάντας
ὄντως, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνησας, τὸν τρισάγιον ὕμνον, διό παρεσῆκῶς
αὐτῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν προσβέυειν δεόμεθα.

Οἱ ἀναβαθμοὶ. τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῷ δ̅ Ἦχῳ.

Εκ νεότητός με, ποζῶ πολεμεῖ με πάθῃ, ἀλλ' ἀντιλαβῆ, κ̅ σῶσον
Σωτήριε.

Οἱ μισῆντες Σιών, ἀισχύνητε ἀπὸ τῷ Κυρίῳ, ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ
ἔσεσθε ἀπεξηρῆμένοι. *Δόξα.*

Αγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, κ̅ καθάρσει ὑψῆται, λαμ-
πρνεταὶ τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως. *Καὶ κ̅.*

Ἀγίῳ

Αγίω πνεύματι, ἀναδύξει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα.
Προσεύμενοι: τὸ εἶμα με λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας με σύνεσιν, **εἴχοι:** οἱ Ἰερεῖς σὺ Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην. **Ὁ Ἰερεύς.** Καὶ ὑπὲρ τῶ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως ἐκ τῶ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνο, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέδριζον αὐτόν. καὶ γυνὴ τις ἦσα ἐν βύσει αἵματος, ἐτι δώδεκα, καὶ πολλα παθῆσα ὑπὸ ποδῶν Ἰατρῶν, καὶ δασανήσασα τὰ παρ' ἐαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελήθεισα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθεῖσα· ἀπέσασα δὲ περὶ τῷ Ἰησοῦ, ἐλθεῖσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τῶ ἱματίῳ αὐτοῦ. ἔλεγε δὲ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἀψωμαι, σωθήσομαι καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τῶ αἵματος αὐτῆς. καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς μάστιγος. καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνὼς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτῆ δύναμιν ἐξεληθεῖσα, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε, τίς με ἤψατο τῶν ἱματίων; καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέψεις τὸν ὄχλον συνδριάζουσά σε καὶ λέγεις, τίς με ἤψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν πεποιοήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα, καὶ τρέμυσα, εἰδῆσα ὅ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. θυγατερ ἡ πίστις σε σέσωκέσε. ὑπάγε εἰς εἰρηνήν, καὶ ἴσθι υγιεὶς ἀπὸ τῆς μάστιγός σε. **Δόξα.**

Ταῖς τῶ ἱερέων πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν

Ταῖς τῆς παναρχάντου πρεσβείαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων,

Ἐλήσόν με ὁ Θεός. **Ἦχος πλ. β'.**

Τὸν βίον ἀσκήσας, ἀμειψτον ὡς δυνατὸν θαυματουργῆ Βησσαρίων, ἱεραρχῶν τὸ κλέος, τῶν δεομένων ὠφθῆς θεομίμητος πατήρ. ἀνευδότως γὰρ πᾶσιν, ἀρωγῆτε καὶ ἀντίληψιν χαριζόμενος, ὡς ἄλλος Ἰωάννης, θεοφόρε ἐκ ἐληξας, καὶ θαυμάτων ὠφθῆς ὡς πηγῇ, δοξάζοντός σε τῷ Θεῷ. τέτω ἐν ὡς παρρησίαν ἔχων πρέσβευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν καὶ τῷ λοιμῷ ἀπόρῳ γίνεσθαι, τὸς ἐν πίσει προσκυνῶντας, τὴν δεῖαν κάραν σε.

Ὁ Ἰερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε. **ὁ χορὸς τὸ,** Κύριε ἐλήσον σ'. **Ὁ Ἰερεύς:** Ἐλέει καὶ οἰκτιρῶς. **Ὡδή ζ'. ὁ Εἰμός.**

Οὐκ

Οὐκ ἐλάτρευσας, τῷ κόσμῳ Παναοἰδιμε, ἐδὲ τῷ σώματι, ἀλλ' ἐν ἐλέει πατήρ, ἐνδεδείξαι ἅπασιν, τοῖς αἰταμένοις σοφῆ, καὶ νῦν Ἀγίε, λοιμῷ ἡμᾶς ἐξάρπασον, Βησσαρίων ἐλεῆμον.

Ηδυνθῆμεν ὡς διὰ σὲ σωζόμενοι, τῷ ἐλεήμονος, κατὰ πᾶσαι πολλοὶ, καὶ πάντες σωθῆμεν, ἐπικειμένους λοιμῷ, καὶ τῆς εὐλίφως, ὅπως ὑμῶμεν Ἀγίε, θεομίμητα ἐλέη.

Λειτουργόν σε τῷ Κυρίῳ ἐπεγνώκαμεν, καὶ ὁμοδίαιτον, σὺν τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῖς, διὸ ἐξαιτέμεθα, τῆς περιστάσεως ἐλευθέρωσον, ὡς ἐλεῆμεν Ὅσιε, πίσει σὲ τὰς δεομένους.

Σωτηρίας ἐν ἀνάγκαις πᾶντες ἔτυχον, ἐκ τῷ Θεῷ διὰ σὲ, καὶ ἐν ταῖς εὐλίφωσι, οἱ πίσει δεόμενοι σε Βησσαρίων σοφέ. ὅθεν σήμερον, ὡς ἐλεῆμεν ἄνωθεν, τὴν ὑγιεῖαν δίδε πᾶσι. **Θεοτοκίον.**

Οσωτήρ ὡς ὑπεράγαθος θεοῦμφε, ἡμᾶς ἐπέβλεψεν, ὁ σὸς υἱὸς καὶ Θεός, ἰλέω τῷ ὀμματι, σάρκα φορέσας ἐκ σὲ, ὅθεν ἅπαντας, τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σε, ἀνυμνεῖμεν Θεοτόκε. **Ὡδή η'.**

Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Σῆς κάρας δεόμεθα τῆς δεῖας, ἡ θαύματα πάσαι ἐν τῇ γῆ, χάριτι ἀνέδειξε, πάντας ἐλεήσασα. καὶ νῦν ἡμᾶς Πανάγίε, λοιμῷ ἐξάρπασον, τὰς πίσει προσιόντας, καὶ πόσῳ, ἵνα σὲ ὑμῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Κέσιον ὕμνον ἐ παρῖδες, θαυμάτων ἐπέπλησας λαὸς, κλήσεως ἐπέτυχες, δεῖας ἀξιάγαγε, θαυματουργίας ἄνωθεν. Θεῷ ἐν πρέσβευε, ῥυσθῆναι τῶν ὑμῶντας κινδύνων, καὶ τῆς πανωλέθρου θείως ἐπικειμένης.

Κάρα ἐκβύζει σε Θεόφρων, θαυμάτων πηγὰς καὶ ἐν ἡμῖν, ῥῶσιν τε καὶ ἴασιν, δώρησας Μακάριε, τοῖς πίσει δεομένοις σε, καὶ ἐναπαλάξον, τὴν νόσον ἐκδιώκων καὶ εὐλίψιν, ὡς τὴν χάριν ταύτην ἐδέξω ἑρανόθεν. **Θεοτοκίον.**

Εν κόσμῳ τεκῆσα Σωτηρίαν, καὶ μόνη ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν, πᾶντας ἀνυψώσασα, κλίμαξ θεοσηρίτε, Μαρία θεοῦμφε, καὶ εὐειπάρθε, τὸ χαῖρε σοὶ κραυγάζομεν πίσει, καὶ ὑπερυψόμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. **Ὡδή θ'.**

Τραυ

Απας γηγενής.

Τραύμασι λοιμῶ, πληγέντας ἐλέησον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Σοφῆ, καὶ ἀπελευθέρωσον, τῆς συσχεσθέντας φόβῳ αἰεὶ τῶν δεινῶν, ὅπως δοξάζωμεν καὶ ἐκκηρύττομεν, Βησσαρίων, χαίροις ἀξιάγασε, τῶν Σαυμάτων ἢ πηγῆ ἢ ἀκένωτος.

Ἦλιος ἡμῶν, ἐπιλαμψον Ὅσιε, ἱεραρχίας λαμπτήρ. ζόφος γὰρ τῶν ἐλίψεων, περικρατῶν ἐπέπεσε κατ' ἡμῶν. διὸ ἐν ἐλευθέρωσον ὡς βοηθῶν τοῖς πιεσῶς, δεομένοις πάντοτε ἀπανταχῶ, σὺ τὴν κάραν τὴν δεῖν πανόλβιε.

Στήσον τῷ λοιμῶ, πρεσβείαις σε ἔνδοξε, τὰ καθορμήματα, ἀντιλαμβανόμενος, ὡσπερ τὸ πάλαι καὶ τῶν ἐλεῶν. ὁ δὲν προσκυνῶμεν σε, τὴν τιμᾶντε κάραν καὶ ἔνδεον.

Θεοτοκίον.

Ωφθις Φωτισμός, ἡμῶν καὶ θεβαίωσις. Ὅθεν βοῶμεν σοι· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν ἥλιον, χαῖρε Ἀδάμ ἀνοίξασα τὴν κεκλεισμένην Αἴγνην, χαῖρε ζυλε πύρινη εἰσάγασα, εἰς τὴν ζωὴν τὸ ἀνδρώπινον.

Καταβασία. Απας γηγενής σικεγάτω τῷ Πνεύματι.

Ὁ Ἰερεύς. ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε καὶ τ. λ. καὶ ὑπὲρ τῶ διαφύλαχθηναί τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸν οἶκον τῆτον, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν καὶ τ. λ. οἱ χοροὶ, τὰ, Κύριε ἐλέησον μί. καὶ Ὁ Ἰερεύς. Ἐπάκησον ἡμῶν ὁ Θεὸς πάντων τῶν περάτων. καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ αὐτὸς Κανὼν ψάλλεται καὶ εἰς τὸν ἀγιασμόν, καὶ συναειθμείται καὶ τῷ τῷ Ὁς δε Κανόνι ἐν τῇ μὴμῃ τῷ Ἰεραρχε.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Εἰς τὸν ἅγιον, καὶ Σαυματεργὸν Βησσαρίωνα, Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσσης, καὶ κτίτωρα τῆς μονῆς, τῆς ἐπονομαζομένης Δούσιον.

Τὰ ὄντα τῆς ἀληθείας (ὡ Φιλέστον Σύστημα) ἢ Παντοδυναμία, λέγω, καὶ Σοφία τῷ Θεῷ, τὰ ὑπεράπειρα Φυσικὰ ἰδιώματα τῆς ὑπερθεῖς Οὐσίας μετὰ μοναχὴν τὴν θέλησιν, νοεῶν καὶ ἀγγελικῆν ἱεραρχίαν κατασκευάζει. ἐπειδὴ πρὸ καταβολῆς Κόσμου τὸ παντὲς τελειον. Ὅν μὲν, καθὼς εἶναι καὶ τώρα, καὶ δεῖν εἶναι εἰς τὴν αἰώναν αὐτὸ μετὰ ὅλας αὐτῆς τῆς ἰδιότητος. καὶ ἐπειδὴ καθεὶ ἐνεργεία κινήσει, ἀπὸ τὴν δύναμιν πρῶτον λαμβάνει τὸ αἶτιον τῆς κινήσεως, πρῶτη καὶ αὐτὴ ἢ Παντοδυναμία τῷ Θεῷ πρεπόντως δίδει, εἰς τὴν τῶν Ἀγγέλων κτίσιν τὰ αἶτια. καὶ ἐπειδὴ νοεῶς κτίζει τὴν Ἀγγέλων, Πνεύματα λειτουργικὰ τῆς θείας χάριτος, καὶ εἰς διακοσμοῦν τὰ θεανίς Κόσμου, συντάττει εὐσεβείως τὴν πνευματικὴν ἐκείνην ἱεραρχίαν κατὰ βαθμῶν τῆς θείας ἐλάμψεως, πρῶτη καὶ αὐτὴ ἢ Σοφία τῷ Θεῷ πρεπόντως δίδει εἰς τὴν τῶν Ἀγγέλων κτίσιν τὰ αἶτια, τὸ μὲν τῆς Ἐπαρχείας, τὸ δὲ τῆς Νοός, καὶ τὰ δύο εἰς μίαν αὐτὴν, καὶ εἰς ἐν λογικῶν, ζωῶν αἰῶνα. λογικὰ, μεταβατικά, κινημένα, λαμπρόμενα, ἀμέσως, ἐμμέσως, καὶ μεταδιδόμενα ἕως εἰς τὸν ἔσχατον μικτὸν ὄρον τῆς ἀξίας τῶν ὑποκειμένων, τὰ πάντα εἰς μίαν λειτουργίαν τῆς θείας χάριτος. καὶ ἐδὴ θεωρεῖται μία τάξις τῶν ζώντων νοεῶν ὄντων, τάξις ἐκφαντορικῆς τῆς θεαρχικῆς ἐκείνης ἐλάμψεως, τάξις ὅπῃ ἀποπερατοῖ συμπληρωτικῶς τὰ θεῖα, καὶ θεῖα τὰ γὰματα, τάξις τέλος πάντων τριῶν ἱεραρχῶν. Πρῶτη ἢ πρὸς Θεὸν αἰεὶ ὄσα, καὶ εἶναι οἱ ἀγιώτατοι θεοὶ, τὰ πολυόμματα Κεραθῶν, καὶ τὰ πολυτέτρα Σεραφίμ. Δευτέρα, ἢ πρὸς δευτερον Φῶς αἰεὶ ὄσα, καὶ εἶναι αἱ Ἐξουσίαι, αἱ Κυριότητες καὶ αἱ Δυνάμεις. Τρίτη, ἢ πρὸς τρίτον Φῶς αἰεὶ ὄσα, καὶ εἶναι οἱ θεῖοι Ἀγγελοὶ, οἱ Ἀρχαγγελοὶ, καὶ αἱ Ἀρχαί. αὐτὴ λέγω εἶναι ἢ αἶτια τῆς κατασκευῆς ταύτης τῆς ἱεραρχίας, καὶ Ἐπιστάτης, καὶ Ἐνεργείας. ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέλευθέρως παντοδύναμος, ἀπέλευθέρως σοφός, καὶ αἱ ἐνεργείαι αὐταὶ καὶ δυνάμεις, ἀπὸ τὴν κοινήν πηγὴν λαμβάνουσι τὴν ἀμετάβλητον κίνησιν, λέγω, ἀπὸ τὴν ἐλεύθερον θέλησιν τῷ μετὰ τὴν θέλῃ Θεῷ Σαββαῶθ. Διὰ τῆτον λοιπὸν πρεπόντως μετὰ τὸν τρισάγιον ἕμῶν ἡμεῖται δοξολογεῖται, καὶ λειτουργεῖται τὸ Θεῖον ἀπὸ ὅλας τῆς θεανίς ἱεραρχίας, εἰς πρὸς εαυτὸ, διότι ἀνευδὲς τὸ Θεῖον παντὸς, ὡς ὑπερκειμενον πάσης ἰστίης καὶ τελειότητος, ὡς πληρὸς παντός, καὶ τῷ ἀπέλευθέρως πηγῇ. ἀλλὰ πρὸς τὰ κτίσματα κατὰ τὸ χεῖρος τῶν κτισμάτων εἰς τὴν αὐτῆς Ἀγαθότητα. βλέπομεν ὅμως καὶ εἰς τὴν γῆν μίαν ἄλλην ἱεραρχίαν, καὶ ὑψηλὴν, καὶ ἐπιγειον, ἢτοι ἀγγελικὴν, καὶ ἀνθρωπίνην, καὶ ὅλας ἡλιαστικῆν, καὶ πεφωτισμένην μετὰ τὴν αὐτὴν χάριν τῶ παραγίς Πνεύματος, καθὼς εἶναι καὶ ἢ

τῷ ἁγίῳ καὶ θαυματουργῷ Βησσαρίωνος. Αὐτὴ τελεῖ μὲν ἐπὶ γῆς, πλὴν ἔχει τὰ ἐν ἐπιφανῶν
 πραγμάτων. κατὰ τὸν χρυσὸν τὴν γλώτταν Ἰωάννην ἢ γὰρ ἄνθρωπος (λέγει) ἢ Ἄγγελος
 ἢ ἄλλο, ἢ Ἀρχάγγελος, ἢ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Παράκλητος ταυτην
 διατάξας τὴν ἀκολουθίαν, καὶ ἐπιμένοντες ἐν σαρκὶ τὴν τῶν ἀγγέλων ἔπαινον Φαντά-
 ζεσθαι διακονίαν. Ἄυτὴ κἀμνη τῆς υἱᾶς τῶν ἀνθρώπων ἵερεῖς καταφέροντας τὸ
 Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς ἀζιώματος καὶ σωτηρίας λόγον, καὶ ἔξασαν λαβόντας τὴν λύσιν καὶ
 δεισιμῶν, ἢ ἢτε Ἀγγέλοις, ἢτε Ἀρχαγγέλοις ἐδώκεν ὁ Θεός. μᾶς Φιλοσοφῆ καὶ ὁ ἱε-
 ροφάντως Διονύσιος διὰ αὐτὴν τὴν ἱερωσύνην λέγων ἢ ἱεραρχικὴ τάξις εἶναι, ἢ πλὴν
 ἢ ἢ ἀπὸ τὴν τελειωτικὴν δύναμιν, ἢ ὅποια τελετουργεῖ ἐκμετῶς τὰ τελεσιουργήματα τῆς
 ἱεραρχίας, καὶ νεφετῆ ἐκφαντορικῶς τὰς ἐπισήμας τῶν ἱερών, καὶ διδύσκει τὰς ἀνα-
 λόγους αὐτῶν ἔξειτε καὶ δυνάμεις. Μᾶς Φιλοσοφῆ καὶ ὁ Θεολόγος Γεργόριος λέγων
 ἢ ἱερωσύνη εἶναι ἀγνισμός, καὶ καθαρσιμὸς τῶν φρενῶν καὶ τῶν νοῦς τῶν ἀνθρώπων. ἢ
 ἱερωσύνη τέλος πάντων. εἶναι ὑψηλὴ εἰς τὴν χάριν, ἐπιγνος εἰς τὴν ἀποστολήν, καὶ σωτήριος
 εἰς τὴν εὐλογία. καὶ ἁγιασμόν. τὸ λοιπὸν τοιαύτῃ καὶ ἀπαράλλακτος ὅσα ἢ ἱερωσύνη, καὶ
 εἰς τὸν σημερινὸν ἱεραρχῆν καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα, κἀμνη τὴν δεσπεσίαν ψυχὴν τῆς
 ἡμῶν, καὶ δοξολογῆ, καὶ λατρευῆ, τὴν παναγίαν Τριάδα, τὸν ἕνα Θεόν, ὁμοίως μὲ τῆς Ἀγ-
 γέλους, ἴσως καὶ μέσων. διότι λατρευῆται τὸ Θεῖον καὶ πνευματικῶς ἢτοι νοερώς, καὶ
 αἰσθητῶς, ὅπως θεῶν καὶ εἰπῶ, καὶ θεανῶς, καὶ ἐπιγνώσεως, ὡς δὴ θεῶν καὶ ἐγὼ καὶ
 ἐπανίσω σημεῖον τὴν ὑψηλὴν ταυτην χάριν κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. προβάλλωμαι καὶ
 ἐγκωμιάσω ἐν δυνάμει τῶν ἱερών τῶτον ἀνδρα, τὸν ἀνδρα τὸν Θεὸν καὶ ἐπιγνώσει ἀγγε-
 λων, τὸν Θεῖον, λέγω, καὶ θαυματουργὸν Βησσαρίωνα. Ὁ δὲν παρακαλῶ καὶ μὴ ἀποβλέ-
 ψῃ τινὰς εἰς τὴν ὀσμημὴ ἀδυναμίαν. καὶ ὅτι δὲν ὑπόσχομαι τῆς δόξης τῆς φανερω-
 σης, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἰσχύος, ἀλλὰ τὸν Θεῖον μιμῶμαι Γεργόριον, λέγοντα. τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ
 Θεῶ φίλον. ἢ κρητύτω λοιπὸν, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι γλαυκὰς εἰς Ἀθήνας κοιμίζω, καὶ
 κροκκὸν εἰς Κυλικίαν. ὁ ἑβάνιος ἄτος ἀνθρώπος καὶ ἐπιγνώσει Ἀγγέλου, ὁ Θεῖος λέγω
 καὶ θαυματουργός Βησσαρίων οὐκ ἴσως σημεῖον φαίνεται εἰς τῆς Οὐρανόσ, κατοπτρεύων
 τὴν ἁγίαν Τριάδα, ὅσον εἶναι τῆς χάριτος, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμειος, ἀλλ' ἀπόμει καὶ
 εἰς τὴν γῆν ἐπιζῶν, μέγας ἐφαῖν καὶ ἐνδοξός, καὶ ἱερός καὶ Θεοφόρος, τὰ πάντα εἰς τὸ
 Πνεῦμα διὰ τῆς ἁγίας Πνεύματος, καὶ κατ' ὑποταγὴν τῆς ἰσχύος. καὶ ὑπακοῆν εἰς τὸ
 κρητύτον, ψυχῆτε καὶ σώματι, Θεῶ καὶ ἀνθρώποις εὐαρεστήσας ὁ Τρισμακάριος. Ἐκεῖ
 σὺν Ἀγγέλοις αὐλίζεται, ἐδὼ μὲ τῆς ἀνθρώπων, τῆ ὑψηλῆς χάριτι ὁμιλεῖ. Ἐκεῖ σὺν
 Ἀγγέλοις ἡμῶν τὸν τρισμακίον, ἐδὼ ὑπ' ἀνθρώπων εὐφημεῖται, καὶ ὅση δύναμις ἐγκω-
 μιάζεται. διότι ἐπανεισὸς μὲν εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς γένος, ἐπανεισὸς δὲ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς
 ἀνατολήν, ἐπανεισὸς καὶ εἰς τὰς πράξεις, ὅπως εἶναι τὸ μεγαλύτερον προτέρημα τῶν
 ἐπανεισμένων, διὰ τὸ ὅποσον τῶτον μὲν ἀνωτερός πρὸς ἄλλος τινὰς δικαίως ἐνθεωρέμενος
 διὰ τὴν χάριν. ὅτι εἰς αὐτὸς μόνον τὸ μωσαϊκὸν γράμμα εἶναι τὸ καύχημα, τῶτον δὲ
 ὁμοίως καὶ ἄριστος μιμητὴς ὡς πρὸς ἄλλος ὁμοίως. Καὶ λοιπὸν τὸ γένος τὸ καὶ θεῶ τῆς ἀνδοξίας
 εἶναι ἀξίον ἐπαινεῖν διὰ πολλὰ αἰτία. καὶ πρῶτον, ὅτι Ἑλληνικὸν καὶ Θετταλικὸν, ἢ Ἀ-
 χαϊκὸν, ὅπως θεῶν καὶ εἰπῶ σοφὸν καὶ ἀνδρείον. Αὐτὰ εἶναι τὰ νεῦρα ἑνὸς βασι-
 λικῆ, ἢ πολιτικῆς σώματος αὐτὰ εἶναι τὰ θεμέλια τῶν κατοικιῶν, αὐτὰ εἶναι ὁ σο-
 λισμός, τῶν σπῆσεων, εἶναι τὸ σερέωμα τῆς θεῖας, εἶναι ἢ τροφὸς τῶν ἀγαθῶν, ὁ πανδα-
 μάτω τῶν κακῶν, ὀικωτικὴ τῆς ἀδικίας, καὶ ἢ διαμοιρῆ τῶν κοινῶν καὶ μερικῶν νομίον, καὶ ἄλλος λέ-
 γει

γαι καὶ ὁ σοφὸς Συνέσιος. τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐσάθη τὸ πλεόν Φιλόσοφον καὶ γενναῖον εἰς ἄλλο
 τὴν Οἰκουμενῆν. δὲν λέγω ἐκεῖνο ὅπως λέγει ὁ Παύλιος. (ἐκεῖνος ἴσως μωσαϊολογῆ, ὅτι πᾶν γέ-
 νος ἐξ Ἑλλήνων ἔρξεν.) Ἐγὼ δὲ λέγω, ὅτι ἀπὸ αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἐλάμβαν
 εἰς τὸν Κόσμον ἀνδρες περὶ φημοὶ εἰς τὴν Φιλοσοφίαν, ἀνδρες ἐνδοξοὶ εἰς τῆς πολέμους καὶ
 νίκας. Καὶ μαρτυρεῖ μὲ τῶν λόγους τὸ τὸσον πλῆθος τῶν μαθητῶν ὅσα ἔτερον εἰς τὴν ἀε-
 ὄνηλον Ἑλλάδα. Ζελεῖς Βασιλεῖς; Γεργόριος; Χρυσόστομος; καὶ πρὸ τῶν φίλων Σικε-
 λιῶτας, Νησιώτας, Ἀσιακῆς, Σκυθίας, Ποιτικῆς, καὶ πάλιν Καππαδοκίας, Ἰελλίας; καὶ
 ἄλλος; Κρητύττει τὴν κατασκαφὴν ἢ Τρωάδα, ὅπως ἐπαθεν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος. ὁμολο-
 γῶν τὴν ἦταν οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Κρητύττει τῆς ἰδεώτας ὁ ἀγευτὸς ἐκεῖνος Φί-
 λιππος. Καυχῶται μεγαλοφῶνως τὴν συμμαχίαν τῶν Ἑλλήνων ὁ μοναρχῆς τῆς Οἰκου-
 μένης μέγας Ἀλέξανδρος, καὶ σεμνύνεται ὁ αὐτὸς ἄτος εἰς τὸ καὶ λέγεται. Ἑλλήνων βα-
 σιλεῦς καὶ αυτοκράτωρ. τοῖτο λοιπὸν ἐλάμβαν τὸ εὐγενέστατον γένος τῶν Ἑλλήνων.
 ἐμπροσθεν εἰς τὰ μάτια τῶν βασιλέων. ἴσως δὲ καὶ θεῶν λαμβάνει ἀπαράλλακτος (καὶ
 τῶν μικρῶν ἐξοφῶν καὶ εἰς τὰ δύο.) Ἀς μὲ συγχωρήσῃ οἱ Φιλεπαῖνεται τῆ Ἑλλή-
 νικῆς γένος διὰ τὴν συντομίαν, διότι ὁ μόνον πολλὰ συντομῶς, ἐλάλησα περὶ τῆς διὰ τὸν
 καρῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ δυνατὰ διὰ τὴν ἐμὴν ἐξῆν καὶ δύναμιν τῶν λόγων. Ἀπὸ τοῖτο λοιπὸν
 γένος ἀνέλαμψεν ὁ μέγας ἄτος αὐτῆς, ὁ εὐγενέστατος, λέγω, Βησσαρίων, σοφός, φροῦ-
 νισμός, ἀνδρείος, γενναῖος, εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἀρετὴν καὶ εἰς τὴν νίκην τὴν κατὰ πατρί-
 καὶ κακῶν, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπος ἀνομι, ὅτι ὁ Ἑλλῆν δὲν εἶχε ἀνομι ἀκόμει τότε τῆς εὐαγ-
 γελίας τὰ ἔθημα, ἀλλ' εἶχε ἰδὴ ἀνομι τότε τῆς Ἐκκλησίας τὰ μυστήρια. Ἄλλο εἶναι
 τὸ Ἑθνος τῆ ἁγίας συνεχέστερον, διότι ἀπ' ἐκεῖθεν μὲν πρῶτον, ἀπὸ τῆς δευτέρας
 Ἐθνος ἁγίον, ἱερόν, ἴσως, εὐσεβές, ἡγιασμένον, πεφωτισμένον διὰ τῆς χάριτος τῆ
 παναγίης Πνεύματος. Ἐθνος ὅπως καὶ εἶναι καὶ λέγεται χριστιανικόν. γένος, ὅπως καὶ εἶναι
 καὶ λέγεται Ὁρθόδοξον, ὑμνήτων διὰ τὴν πίσιν τῆς ἁγίας Τριάδος, τρισμακάριον διὰ τὴν
 ἐλπίδα τῶν θεανῶν ἀγαθῶν, ἐπανεισὸν διὰ τὴν χάριν καὶ ἀρετὴν, δεδοξασμένον
 διὰ τὴν εὐλογίαν καὶ οἰκονομίαν καὶ θεραπείαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅλος ἁγίον διὰ τὸ βαπ-
 τισμα, καὶ αἰώνιον διὰ τὴν κληρονομίαν τῆς υἱοθεσίας, τῆς Θεῶ καὶ Πατρός. λοιπὸν
 μέγα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ εὐγενές καὶ εὐδαίμον Ἐθνος ἀπὸ τῆς τῆς Θεῶν καὶ ἡγιασμένον
 γένος ἐξέλαμψεν ἡμῶν καὶ ὁ Θεοπίσιος ἄτος αὐτῆς, ὁ ἱεραρχῆς Βησσαρίων. ἢ δὲ
 πατεῖς αὐτῆς ἀξίεπατος εἶναι βέβαια, διὰ τὸ καὶ εἶναι μία καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς πε-
 ριφῆμης πόλεως τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἢ Θετταλία, εἶναι ἢ Ἀχαΐα μάλις, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπως
 ἐφανῆσαν εἰς τὰ ὄμματα τῆς θεανῶν τῶσσι ἠρώς ἀνδρες καὶ φροῦνισμοὶ πολέμαρχοι. Ἐπαι-
 λοιπὸν ἢ κατ' αὐτὸ Πατεῖς τῆ ἁγίας, ἢ λεγομένη ἢ ἢ βασιλεύσας: μεγάλη Ποστὰ, Ἑλλ-
 λησι δὲ, θεομύθυον. Ἐκεῖ ὅπως μίαν φορὰν οἱ ἀνδοξοτάτοι Σπαρτιάται οὐκ ὀλίγον ἐτρέ-
 μξαν ἢ κατένοσον τὸ πολυαριθμὸν στρατευμάτων τῶν Περσῶν. Τόπος, ἄριστος, ζωνεὺς ἡρω-
 τος, καταδροσισίμους ἀπὸ τὸν κρυκαλιεῖδῃ ποταμῶν, ἀπὸ ὅλα καλὸς, καλῶς ὁμο-
 σήμερον διὰ τὸ καὶ ἔθρεψε τὸ ἱερόν Σπῆτος τῆ ἁγίας Βησσαρίωνος. οἱ δὲ πρόγονοι καὶ προ-
 πάτορες αὐτῆς χριστιανοὶ ὁρθόδοξοὶ ἄνωθεν, ἴσως ἀπὸ τῆς πρώτης μαθητῆς τῆς μακαρίης
 Παύλης, καὶ εὐαγγελιστῆς Ἀννῆς. ὡς τὸσον ἢ ἄτος, ἢ ἐκεῖνος, ἢ ἡσασα ἐγὼ, ὅτι οἱ προπάτορες
 τῆ ἁγίας ἦταν πολλὰ εὐσεβεῖς, ταπεινοὶ διὰ τὸν Θεόν, ἐλεημονες, φιλάρετοι, ἐλευθεροὶ
 ἀπὸ τῆς κοσμικῆς παγίδος, διότι ἦταν πτωχοὶ, μὴ πτωχοὶ, οὐκ ἔχον τὰ πρὸς ζῶαν
 κίαν, ἀλλ' ἢ μετριοί, ὀλίγοι καὶ ἀναπαύσιμοι, ἐπειδὴ τὴν τοιαύτην πτωχείαν, ἐγὼ τὴν λέγω
 φιλο-

Φιλοσοφίαν, καὶ ἡ τοιαύτη πτωχεύει λέγεται ὀλιγαρκεία, καὶ Φιλοσοφία, διότι ἡ ὀλιγαρκεία εἶναι ἡ Φιλοσοφία. διότι ἡ τοιαύτη Φιλοσοφία καὶ λέγεται καὶ εἶναι ἡ ἀρετὴ, ὅπως θέλω νὰ εἰπῶ ἡ κατὰ Θεοῦ ζωὴ καὶ πολιτεία. Ἐγὼ βιάζομαι νὰ σὰς ἀνοίξω μίαν πόρταν πλεον μυστικότεραν. ἡ Ἑλλάς καθὰς πρότερον εἶχεν ὑπερβάλλουσαν τὴν Ἀρετὴν πλεον τῶν ἄλλων Ἑθνῶν καὶ τὸτο εἶναι ὁμολογούμενον ἀπὸ ὅλης, ἔτω καὶ τῶρα τὴν Εὐσεβείαν καὶ Ἀρετὴν εἶχε ὑπερβάλλουσαν. Ἐὰν κριμάτα Κυβερῆς εὐσεβος πολλή. ἡ ἀβυσσος αὐτὴ ἐκίχησε τὸν βάρβαρον ζυγὸν εἰς Ἀρετὴν, οἰκονόμος εἶναι ὁ Θεὸς. δόξα τῇ Σοφίᾳ αὐτῆ. λοιπὸν κατὰ τῶτο οἱ προπάτορες τῆ Ἁγίας ἐμελλον νὰ εἶναι ἐνάρετοι καὶ διδάσκαλοι πῶτοι τοῖτες μαθητῆ, ὁποῖος εἶφάν εἰς τὴν ἀγγελικὴν ζωὴν ὁ ἱερός Βησσαρίων. Περὶ δὲ τῶν γονέων, ἦτοι πατέρων τῆ Ζεῖς τέτε ἀνδρὸς, λέγω, ὅτι ἀληθέστατον εἶφάν ἐκεῖνο ὅπερ ἡ παροιμία λέγει κοινῶς διὰ ὅλης, καὶ ἀληθεύει μόνον εἰς ὀλιγὰς. ἡ παροιμία λέγει, ὅτι ἀπὸ ἀγαθῶς ἐξίτας ἀναβλασάνουσιν ἀγαθοὶ κλάδοι, καὶ ἀπὸ ἀγαθῶν σπόροι ἀναφύεται ἀγαθὸς καρπός. τῶτο εἶναι ὡς ἐπ' ἐλαττον. Ἐπειδὴ τὰ καλὰ εἶναι σπάνια, ἀπὸ Φιλίππου ἀνεβλάσθη Ἀλέξανδρος, καὶ ἀπὸ Γεηγόριον τὸν πατέρα ὁ Θεολόγος Γεηγόριος. μὰ θὰξῶ, ἡ τομιανὰ εἰπῶ, ἕνας ἐκεῖ εἰς τὴν Ναζιανζόν, καὶ ἕνας ἐδῶ εἰς τὴν Μακεδονίαν. λοιπὸν ἐπιφέρει καὶ κατὰ τῶτο ὁ θαυματουργὸς Βησσαρίων εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶ τὸν ἔπαινον, ὅτι ἐκ σπανίων γέγονεν, ὅπερ θέλω νὰ εἰπῶ ἀπὸ πατέρας, καὶ γονεῖς εὐσεβεῖς μὲν τὴν πίσιν, Θεοσεβεῖς δὲ τῇ εὐλαβείᾳ. ὅτι νεοὶ εἰς τὰς γέροντας, γέροντες εἰς τὰς νεῖς. μωροὶ διὰ Χεῖρον εἰς τὴν φιλοσοφίαν, φρόνιμοι ἐν Χεῖρῶ εἰς τὰς φιλοχρησίας, εἰς Θεὸν μᾶλλον προτεγγίζοντες, παρῆ εἰς κόσμον κάτω νεύοντες, Νιφάλην, Σώφρονες, Τίμοι, Ταπεινοὶ, Ὀλιγαρκεῖς, Ἐλεημονες πολλοὶ εἰς τὴν προαίρεσιν, ὀλιγοὶ εἰς τὴν ὁδὸν. ὅτι ἔτε πτωχοὶ, ἔτε πλῆσιοι, ἴλαροὶ δὲ δοταὶ, καὶ ἱκανοὶ ὑχαριστῆντες μάλλον, ἡ ἐντερυφάντες, μέτροι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, πλῆσιοι εἰς Θεὸν, ἀνδρες ἀγαθοὶ, Σπδατοὶ εἰς τὰ καλὰ, Διδάσκαλοι εἰς τὰς υἱὰς, ἱερεῖς ἐν δυνάμει εἰς Θεὸν μὲ τὴν ἀγίαν ἐκείνην προσφορὰν, καὶ ἦν ἐπρόσφεραν τὸ ἅγιον ἀφίερωμα, Βησσαρίωνα τὸν παῖδα. Διὰ τῶτο λοιπὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὅπερ ἀνταμείβει ἑκατὸν εἰς ἕν, μᾶλλον δὲ ἄπειρα εἰς τὸ πολλόν, ἤξιστε τὰς τοιούτας γονεῖς νὰ ἰδῶν, νὰ ἀκούσιν, καὶ νὰ κατοπτρεύσιν τῶρα ἐν ἑρανοῖς ἐναυ τοῖτον υἱόν. νὰ ἰδῶν ἕνα Φιλόσοφον νέον, νὰ ἀκούσιν ἕνα θεόφρονα Ἱερέαρχην, καὶ νὰ κατοπτρεύσιν ἕνα ἐπίγειον ἀγγελοῦ, ἀνθρώπου εἰς τὰς ἑρανοὺς, πεφωτισμένον μὲ τὴν ἀνεκλάλητον δόξαν τῆς ἁγίας Τριάδος. ὦ εὐδαίμονες Γονεῖς! ὦ μακαριοὶ Πατέρες! ἡ δὲ ἀνατροφὴ τῆ σεβασμῆ τέτε ἀνδρὸς τοιαύτη ἐγένετο. Γεννάται ὡς ἀνθρώπος μὲ τὸν θεῖον τῆς ἀδαμαίας ἐξορίας, σιωπᾷ ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπερτὰ νῆπια, ἴσως διὰ τὴν χάριν καὶ σωτηρίαν τῆς ἐνσάρκους Οἰκονομίας. ἀλλ' ἀφ' ἧ εἶφαστε νὰ γνωρίζεται παῖς, μίαν ἀκραν καὶ ἀρίστην ὑπακοὴν ἔδειξεν εἰς τὰς γονεῖς, καὶ ἄλλως ἀξιοσεβαστὰς γέροντας, εἰς τῶρον ὅτι οἱ ἄλλοι πατέρες παραδειγμα ἐμεταχειρίζοντο τὸν θαυμασίον Βησσαρίωνα εἰς τὰς παῖδας. Τῶρα νὰ ὑπακῆ διὰ τὴν εὐταξίαν, τῶρα διὰ τὴν προσοχὴν τῶν καλῶν τῶρα διὰ τὴν μάθησιν τῶν ἀγαθῶν. καὶ τέλος πάντων περαιοτέρου ὁ αὐτὸς ἔτος ἐξήγησε τὴν μάθησιν τῶν ἱερῶν γεγραμμάτων, παρῆ οἱ γονεῖς παρακινῶντες τὸν, καθὰς ἄλλοι πολλοὶ πατέρες. καὶ λοιπὸν ἐμβήκεν εἰς τὴν γνῶσιν τῶν ἱερῶν γεγραμμάτων, ἐπιμελήθη εἰς ἀκρον, ἐφάσατο τὰς πρώτας, δὲν ἀφῆκεν ἄλλον νὰ προσεπάσῃ, καὶ μέχετι τῶν ἀναγκαιῶν γεγραμμάτων τῆς ἐκκλησίας ἐσάθηκε. δὲν ἐμβήκεν εἰς τὴν αὐλήν, ἔτε εἰς τὴν θύραν σχεδὸν ἐπλησίασε τῆς Ἑλλήνων Φωνῆς, διότι ἡ σοφία τῆ Θεῶ,

ἕως ἐδῶ ἐκείνην εὐλογον τὴν γνῶσιν τῶν γεγραμμάτων εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆ Ἁγίας. δὲν εἶχε χρεῖαν μὲ τὴν γνῶσιν τῶν ἑλληνικῶν λόγων νὰ γνωρίσῃ τὸν Θεόν, εἶχε τὴν ἐνάρετον ζωὴν, καὶ τὴν πρακτικὴν θεωρίαν, μὲ τὰς ὁποίας, καθὰς καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἅγιοι ἐθεολόγησαν καὶ ἐφιλοσόφησαν περὶ Θεῶ. Ἐπιτηδύθη λοιπὸν ὁ σεβασμὸς ἕτος παῖς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς παλαιῆς καὶ καινῆς Διαθήκης, καὶ εἰς τὰ δῶα ὑπὸ τῆ ἁγίας Πνεύματος φωτιζόμενος καὶ τούτῳ, ὡς εἰς τὸ καθάρον ἔθος τῆς λευκῆς ἡλικίας τῆ, εἶχεν ἐγχολωπαιμένα, τὰ τῶν Προφητῶν, καὶ τῆ Εὐαγγελία, εἰς ἕν συνάγωγῳ ἀμφοτέρω, τὴν πρώτην λέγω Ἀγαθότητα τῆ Πλάσης, καὶ τὴν ἀνεμνήστον Φιλανθρωπίαν τῆ πανοικτιέρου αὐτῆ Θεῶ, διὰ τὰ ὁποία ἔγινε τὸ φεῖκτον καὶ μέγα τῶτο μυστήριον, οἶον ὁ υἱὸς τῆ Θεῶ, τέλειος ἀνθρώπος χωρὶς ἀμαρτίας εἰς σωτηρίαν παντὸς τῆ γένους τῶν ἀνθρώπων. Ὁθεν ἀπὸ αὐτῆ τὴν ἱεράν τέχνην ὅπερ ἐπραγματεύετο ὁ Θεοπέσιος Βησσαρίων ἐσύστησεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶ νομὸν ἀναγκῆς, ἀπὸ τὸν γεαπτόν νόμον. διὸδὴ καὶ μάλα νομίμως καὶ ἠέχησε καὶ ἔζησε κατὰ τε τὸ ἡθικὸν διὰ τὸ ἀκρον ἀγαθόν, καὶ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τὴν αἰώνιον δόξαν τῆ Θεῶ. ἀλλὰ φάσας ἐκ Θεῶ διὰ τῆς φύσεως εἰς τὴν κρέπυσαν καὶ νόμιμον ἡλικίαν διὰ τὴν παιδιόθεν ἀρετὴν τε, ἐπαιτωντάς ὁποῖα τὰ τῆ κόσμῳ καὶ ἐν κόσμῳ, ἠγάπησεν ὅλη ψυχῇ τὰ αἰώνια καὶ ἑράνα. Ὁθεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εὐδοκῆσαν κινεῖ νὰ ἐμβῆ ὁ Ἁγίος εἰς τὰ προῖμα τῆς ἐπιγείας ἀγγελικῆς Ἱεραρχίας. καὶ χειροτονεῖται, λοιπὸν διακονος. μὰ τίς ἐξείπευ δύνατος τὴν μεζῶ καὶ κρείττα προκοπῆ τῆ βίβης. Ἀγχαλὰ παιδιόθεν ἔδειξεν, ὅτι μέλλει νὰ γένη Οἰκητήριον Πνευματικόν, τότε ὅμως καὶ παρῆν ἔδειξε μεγαλήν, καὶ θεωρίαν μυστικὴν μὲν εἰς τὸ φαινόμενον, ἐκφαντορικὴν δὲ εἰς τὸ νοούμενον. σημεῖα ὅλα, ὅτι εἶναι καὶ μέλλει νὰ τελειώσῃ ἐπίγειος ἀγγελος καὶ ἑρανοῖς ἀνθρώπος. τέλος πάντων ἐκ Πνεύματος ἁγίου, διὰ τῶν ἐπαξίων λειτουργιῶν τῶν τῶ Πνεύματος, προβαίνει βασιμῶν ἐπὶ τῶν θείων, καὶ φάνει νὰ προκαθεζέται περισσίβ λαῶ, τοῖτος Ἀρχιερεῖς, οἷος ἡμῶν ἔπρεπε καὶ πρέπει. αἱ δὲ ἑρανοὶ παρῆς τίτες τῆ θεολόγητος ἀνδρὸς, αἱ μὲν τῆ ἐξω ἀνθρώπου, ὅσον ἀναγκαιὸν εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν αἱ δὲ τῆ Πνεύματος, ὀληλαί. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς εὐσεβείας πάντοτε ἐθεολόγη τὴν ὑπερσίον καὶ ἁγίαν Τριάδα, τὸ μέγα καὶ φεῖκτον μυστήριον. καὶ πάλιν ἐκ τῶτων ἐφιλοσόφει πάντοτε τὴν πνευματικὴν ἀρετὴν, ἕως τῆς φεῖκτῆς τῆ Χεῖρῶ δευτέρας Παρῆσίας, καὶ ἕως τῆς ἀρετῆς Μακαριότητος τῶν δικαίων, ἐμβαθύνοντας καὶ μὴ ἐπιτεθῶν κρεπόντως εἰς τὴν Ἀβυσσον τῆ αἰωνίης. καὶ τρίτον ἐμεταχειρίζετο παρῆς ἑρανοῖς πνευματικῆς καὶ σαρκιακῆς. Ὁθεν ἐβλεπεν ὅλη ἡ Ἑλλάς, τί λέγω; ὅλη ἡ Οἰκουμένη τῶν θείων Βησσαρίωνα νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ ὑγιαίνῃ περιμῖσιον λαὸν τῆ Κυβερῆ. νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ νουθετῇ υἱὸς καὶ κληρονόμος τῶν ἑρανοῦ ἀγαθῶν; καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἀρχιερεῖς ἱεροπρεπίτατος τῶν ἐβλεπεν ἡ Οἰκουμένη νὰ ἐλεῖ, καὶ νὰ βοηθῇ τὰς πτωχὰς, τῶρα μὲ λόγους παρηγορητικῆς, τῶρα μὲ χεῖματα, τὰ ὁποία διὰ τῶτο μόνον ἐτύναξεν, ὅσον δικαίως, τῶρα μὲ δημοσίως οἰκοδομῶς, τῶρα μὲ γεφύρια, καὶ τί λέγω; μὲ περικαλλεῖς ναῖς τῆς καὶ ἡμῶς Ὁρθοδοξίας, καθὰς φαίνεται τὸ ἱερόν Μοναστήριον τῆς μεταμορφώσεως, τανὺν ὀνομαζόμενον ΔΟΤΣΙΚΩΝ, ἴδιος πόνος τε, ἴδιον οἰκητήριον τε καὶ ἀσκητήριον, καὶ ἴδιον τε κοιμητήριον. καὶ ταῦτα δὲ ὡς χριστιανὸς ἀληθέστατος. τούτῳ δὲ ἐπιμελῶς καὶ σωτηριωδῶς ἐποίμανε τὸ λογικὸν αὐτῆ ποιμνίον, εἰς τῶρον, ὅτι ἡ κατ' αὐτὸν ἁγία ἐκκλησία τῆς Λαρίσης δὲν ἔχουσε, ποῖος ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐκείνης Ἱεραρχίας

μεν ὁμοῦς τὰς Φιλεπαινετάς· εἶδε τις ἐπιποθεῖ, εἴτε χαλεῶν τῶ πνεύματι, εἴτε περιεργεῖα φερόμενος, ἢ θελεῖ νὰ ἰδῇ τὸν θαυματουργὸν Βησσαρίωνα ἢ παραβαλλόμενον, ἰδῆ χάρις ἀγάπη διὰ τὴν ἀλήθειαν ἢ οἰκειότητα τῶν πραγμάτων, λέγω, ὅτι εἰς τὴν κοινὴν συγκρίσιν Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν ἢ Δικαίων μετὰ τῆς ἁγίας τῆς γεράματος τῆ σκιάδος, λέγω τὰς Προφῆτας, ὑπερέχει σὺν αὐτοῖς Μωϋσῆν, καὶ τὰς μετὰ Μωϋσῆν ἀπατάς, διὰ τὴν κοινότητα, ἢ ἔχει μετὰ τῶν ἐνλεκτῶν τῆς χάριτος, λέγω τὰς Εὐαγγελίας· πρὸς δὲ τὰς Ἀποστόλους ἁγίους μιμητῆς ἢ μαθητῆς αὐτῶν ἐνδείκνυται· πρὸς τὰς λοιπὰς ἁγίας συγκρινόμενος, τοῖς μεν ὁμοίος, τοῖς δὲ ἴσως ἢ ἀνώτερος διὰ τὴν δυσχερίαν τῆ· κατὰ Θεοῦ ἀρετῆς εἰς τὰς εἰδικὰς μας αἰῶνας σημερον, καθ' ἧς ἐπικρεατῆ Βαρβαρότης, Φόβος Ἀρετῆς, δολιοτής, Φιλα Κόσμος, Μαμωνᾶς ἢ ὁ Θεὸς ἀγκυάλῃ ἢ σποράδην σπινθῆρες ἀρετῆς εἰς Χριστῶν φαίνονται.

Ἄλλ' ὦ θελεῖ ἢ ἱερὰ κεφαλῆ! ἱεράρχα ἢ θαυματουργὸν Βησσαρίων! ἐξ ἑρανῶ ὑποπευκίς ἡμᾶς τὴς ἐν πίσει ἢ πόδῳ προσκυνῶντας ἢ ἀσπαζόμενας τὴν ἁγίαν ἢ σεβάσιμον ἡμῶν χάραν σὺ· τὰς εὐσεβεστάτας ἢ φιλοχρηίους ἡμῶν ηγεμόνας ἀπεράδαντας, εἰς μακρὸν βίον διαφυλάξον, τὰς ἀπὸ τῆ βηματος ἀνωθεν ἕως κάτω εὐτυχεῖς εἰς τὰ τῆ πνεύματος μᾶλλον ἀνάδωξον. Τὰς εὐγενεστάτας ἐκαστοχόσε βαδμῆς, ἢ τὰ τίμια ταύγματα περιφύρησον· πᾶσαν ἡλιμίαν ἐν ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἀπὸ κινδύων διάσωσον· ἢ πάντας ὅπως τὰς εὐσεβεῖς ἢ θεοδόξους χρεϊσιανὰς ἐκ τῆς λοιμικῆς νόσῃ ἐλευθέρωσον ἢ τὰς πεινῶντας ποῖς βίβλους αὐτῆς ἱάτρευσον, πᾶσαν πόλιν ἢ χώραν, κώμην ἢ χωρίον ἢ πάντα οἶκον μέγατε ἢ μικρὸν τῆ πρεσβείας σου σιπασσον· τὰς Πίσει ἢ Βύλαβεία προσκαλῶντας τὴν ἁγίαν σου χάραν· ἢ τὰς μὴ προσκαλεσάσας ὡς μὴ εἰδοτάς, ἢ τὰς νοεῖως επικαλημένους τὴν σὴν βοήθειαν, σῶσον ἢ ἐλευθέρωσον τῆ πρὸς Κύριον Παρακλήσει σου· Γενε μεστῆς πρὸς Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δεομένων σου θερμοῖς δακρυσι ἢ αερωπῶτος χεῖλεσι κατασπαζόμενος τὴν πανσέβαστον Κάραν σου· πρέσβευε διηνεκῶς, ὅπως ἂν οἷς ὁ Κύριος ἡμῶν τὰ παραπτώματα, ἡμῶν ἰλεως γεννησεται, ἐλευθέρων ἡμᾶς ὡς διὰ σου ἐκ τῆς παγωλεθῆς λοιμικῆς Ἀσθενείας ἢ πάσης ἄλλης Περιερίσεως· ἢ ἀξίῳ μετανοῶντας τῶν αἰωνῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.

Ἐπὶ δὲ τέτοις κατὰ ἐσχάτως, ὁ ἔσχατος δέλος σου ἢ ἀμαρτωλός, εἰμὴ κατ' ἄξίαν τὰ σὰ ἐγκωμιάσας, ὠφθῆν, διὰ τὸ πολὺ αὐτῶν ἢ τὴν ἐμὴν ἀδυναμίαν, ἱπετεύωσε τὸν συμπαθῆ διαφυλάττειν κάμει τῷ φοβερῷ, λοιμῷ, ἢ μεστῆ πρὸν Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀφίσσεως τῶν πολλῶν μετὰ πλημμελημάτων, ὧς πρέπει δοῦναι τῷ

Πατρὶ, ἢ τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τὰς αἰῶνας, Ἀμήν.

